

2025. XI. Évfolyam/április

Horgász Kalandok

AZ INGYENES HORGÁSZMAGAZIN

**CSALIHALAS
CSUKÁZÁS**
8. oldal

**HAJSZÁLRA
VELÜK**
12. oldal

**SÜGERES
LECKÉK
1. RÉSZ**
20. oldal

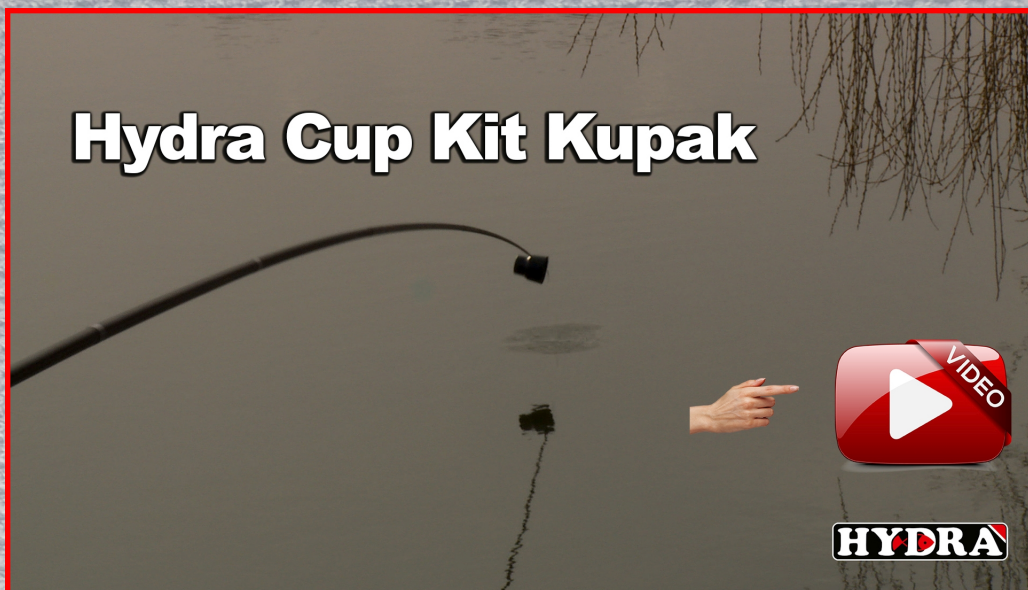
 [vaclav_hora_foxint](https://www.instagram.com/vaclav_hora_foxint)

HYDRA Carbon Cup

etetőcsésze

Hydra Cup Kit Kupak

Ez a superkönnyű karbon **etetőcsésze** mindössze 8 gramm súlyú, és kiváló választás a legnagyobb igényű versenyhorgászok számára. Kis tömege jelentősen megkönnyíti a csalizást. A karbon kupak felső részébe egy műanyag betétbe ágyazott fémpersely került, klasszikus olasz finommenettel, ami az összes olasz horgászmárkával kompatibilis, így nem szükséges lecserélni az eddig használt menetes csatlakozót a boton.

[TOVÁBB A WEBSHOPBA](#)

Etetés közben, a rakósbotot nemcsak az etetőanyag súlya terheli, hanem az etetőcsésze súlya is, ami jelentős terhelést jelenthet a 4-5-6 botrészekre, gyakran okozva rakósbot töréseket. Amikor az etetőanyag kiürült a csészéből, igyekszünk a botot minél gyorsabban visszahúzni az üres kupakkal. A nehezebb kupakok problémája, hogy a hirtelen sebességváltozás miatt a bot csúcsa lengő mozgást végez, és a topszet nagyobb amplitúdóval leng ki. Ha nem vagyunk óvatosak, ez is okozhatja a rakósbot törését.

A pillekönnyű súly miatt ez a karbon kupak szinte alig terheli a rakósbotot, szinte olyan, mintha nem is lenne rajta. Az ergonomikus, lefelé szűkülő kupak ideális bármilyen etetőanyag, magvak, élő anyagok, például csontkukac, báb és etetőanyag elegy pontos bejuttatására. A nagy űrtartalom lehetővé teszi, hogy egyszerre akár több deciliternyi etetőanyagot is könnyedén kijuttathassunk.

Megjelenik havonta
digitális formában

Felelős Kiadó:
László Attila

Hirdetésfelvétel:

Tel: 06-70/208-5885

akadvahorogra@gmail.com

Meg nem rendelt kéziratot nem
őrünk meg és nem küldünk vissza!

A fizetett hirdetések tartalmáért
a szerkesztőség nem vállal fe-
lelősséget! A kiadványban meg-
jelent írások elsősorban a szerzők,
de nem feltétlenül a szerkesztőség
véleményét tükrözik.

A cikkeket, fotókat szerzői jog védi,
azok másolása, másodközlése csak
a Kiadó írásbeli engedélyével le-
hetséges! HorgászKalandok © mind-
en jog fenntartva!

A feederezés alapjai 3. rész
4. oldal

A match módszer
16. oldal

Bóják a vízen
24. oldal

Vég szerelésekről röviden
28. oldal

A feederezés alapjai 3. rész

Inline pellet kosár

Egy feeder-es végszerelék összeállítása általában igen egyszerű, lényege hogy a főzsinór mellé kössünk egy külön zsinórra, egy nehezéket, ami lehet egy egyszerű ólom vagy egy etetőkosár. Az utóbbi azért jobb, mert segítségével egy kisebb mennyiségű etetőanyagot is tudunk juttatni a horog közelébe, ami növeli a fogás esélyét. Viszont a nehezék típusának megválasztásakor több szempontot is figyelembe kell venni, mint például a víz mélységét, az áramlásokat, az etetőanyag típusát és a célhalak fajtáját. Mindenképpen ajánlott egy forgókapocs használata, amely gyors ólomcserét tesz lehetővé.

A cseppólom használata a legegyszerűbb súlyozási módnak számít, úgy álló, mint folyóvízen egyaránt. Könnyen dobható, még szeles időjárási körülmények között is, és ami még jó, hogy etetőkosaras rokonaihoz viszonyítva sokkal diszkrétebben tálalható. Ezért sikeresebben használható sekély vizeken, illetve félénk halak horgászatánál. Egyetlen hátránya, hogy nem lehet vele etetőanyagot bejuttatni, így ennek hiányában ajánlott a csúzli használata. Amíg a tavak vagy holtágak esetében a meghorgászandó távolság határozza meg a nehezék súlyát, addig a folyóvizeken az áramlat erős-

Műanyagból készült feeder kosár

**Szögletes fém kosár
ragasztott csontival**

sége az, ami bele szól a kottánkba. A még finomabb horgászat érdekében, a cseppólom helyettesíthető pár szem 1,6 grammos sörét ólommal is. Ezt az összeállít-

tást a kis távolságok és sekély vizek meghorgászásához használjuk, valamint az iszapos fenékviszonyok mellett, ott ahol a hagyományos cseppólmos végszerelék túl nehéznek bizonyulna.

Különleges esetekben szóba jöhet a lapos ólmok alkalmazása is. Itt az erőáramlatú nagy folyókon, folyamokon való horgászatra gondolok, mint amilyen a Duna. Az ilyen körülmények között az egyetlen megoldás, a nagy 50-100 grammos lapos ólmok használata. Az ekkora ólom megakadályozza a csali elsodródását.

Etetőkosár típusokból igen nagy a választék, azonban egy alapvető osztályozási szempont szerint két fő kategóriájukat különböztetjük meg: a nyitott és a zárt kosarakat. A nagyméretű zárt kosarak, főként a folyóvízi horgászatot célozzák meg. Magas tápértékű és jól tapadó etetőanyaggal töltik meg, melybe élő anyagot is kevernek.

A kisméretű zárt kosarakat, már állóvizeken is használhatjuk, de az állóvízi örök klasszikusok nem mások, mint a drótos vagy a műanyag rács szerkezetű nyitott kosarak. A méret megválasztását a dobótávolság fogja meghatározni, ami az esetek többségében nem haladja meg a 40 métert.

A nyitott rakétakosarak, (a magyar horgászok nagy kedvence) szintén tavakon, holtágakon használatosak. Könnyedén tömhetőek kender és kukorica maggal egyaránt és a célhal ilyenkor általában a kárász és a ponty. Végeredményben a hagyományos etetőko-

Deáky Mini river feeder

**A TERMÉKET KERESSÉK
A VISZONTELADÓI
HORGÁSZBOLTOKBAN!**

www.deakyfishing.hu

A facebook oldalunk: <https://www.facebook.com/deakyfishing>

A viszonteladók linkje: <https://deakyfishing.hu/viszonteladok>

Akcióban a feeder

Bordás inline feeder

saras fenekező módszer, rövid előkés, feederes változatról van szó.

A zárt kosarakat főként élő etetőanyag használatkor alkalmazzuk, mint amilyen a csonti is. Rendeltetésük szerint a henger alakúakat állóvizeken, a laposakat folyóvizeken használjuk. Kis lyukakkal, résekkel vannak ellátva, amelyek lehetővé teszik a csontik folyamatos távozását, a nyílás méretétől és a sodrás erősségétől függően.

A feederezés alapvetően angol eredetű módszer, ezért az ismert etetőkosarak többségét is az angolok szabadalmaztatták. A módszer nemzetközi térhódításával egy időben az olasz horgászok előálltak az úgynevezett szivacsos csontikosárral. Ez egy olyan szerkezet, amelybe nem kell (és nem is lehet) beletölteni a csontkukacot. Elegendő a lárvák közé helyezni a kosarat, és azok maguktól belemásznak. Félénk halakra, főleg állóvizeken vagy alacsony vízállású tavakon használják. Ajánlott horgászat közben két kosarat használni, addig amíg az egyik bevetésen van, addig a másik „töltődik”.

Minden horgászmodszert esetében a végszerelék végső szakaszának küldetése nem más, mint a hal megtévesztése. Bár a feederezés első látásra, a hagyományos fenekező módszerek egy kifinomultabb változatának tűnik, mégis közelebb áll a match- vagy spiccbotos horgászathoz.

Amikor azt észleljük, hogy szerelékünk közelében a halak aktívak, de még sincs kapás, akkor nagy valószínűséggel a hibát az előke és a horog méretének csökkentésével tudjuk kiküszöbölni. Lehet, hogy sokak számára badarságnak tűnik, de sokszor az egyetlen megoldás a kapások kicsikarásához a 0,06-os előke és 22-24-es horog használata. Nagy folyóvizeken, az erős sodrásban képtelenség ilyen finom szereléssel hor-

gászni, ezért ezekben a helyzetekben a 0,16-os, 30 centiméteres előke és a 12-16-os méretű horog optimális választás lehet. Előfordulhat, hogy a halak nagyon intenzívek, ilyenkor növelhetjük az előke vastagságát és a horog méretét, megelőzve ezzel a szakítások lehetőségét. Mindenesetre, ha csak nem muszáj, ne kössünk 0,12-es előkénél vékonyabbat.

A bevágást követő leakadások elkerülésének érdekében, rövidíthetjük vagy hosszabbíthatjuk az előkénket a helyzetek függvényében. Egy rövid előke hamarabb jelzi a kapást, de ugyanakkor a halat is könnyebben figyelmezteti és ezzel csökken az akasztás lehetősége is. Mindig az adott szituáció dönti el, hogy milyen hosszú és méretű előkét alkalmazunk.

Tavakon és csatornákon az etetőkosaras horgászat nagy érzékenységet követel. Használhatunk 0,14 mm-es sőt akár 0,12-es előkét is. Állóvizeken az előke hossza nagyobb, akár 90 cm-nél is hosszabb lehet. A nagy előkehossz különös érzékenységet kölcsönöz a szereléknek és így a legkisebb halaktól az erősebb pontyokig, minden megfogható vele, persze ez utóbbiak esetében helyes és türelmes fásasztás szükséges. Nehéz helyzetekben akár 1,2 méterre is növelhető az előke hossza, a horog pedig 20-22-es is lehet. A helyszínen tartózkodó halak függvényében, ezzel ellentétes változtatásokat is eszközölhetünk. Kárászok, dévérek jelenlétében egy nagyobb horogmérettel, határozottabb kapásokat válthatunk ki.

Miután a horgász a keresett halak és a meghorgászandó víztípus függvényében megtalálta a helyes kombinációt, az etetőkosár az előke és a horog között, azután nem marad más hátra, csak az elégséges etetési ritmus megtalálása.

*Görbüljön a feeder!
László Attila*

„Normális

KLICK
IDE!

átlaghorgász”

a Hethlandon...

Szóval... Tavasz tájékán a „normális átlaghorgász” még csak kacsingat ki a fejéből, és tervez! Ilyenkor a természet sporttárs még azon gondolkodik, hogyan tovább? Maradunk a télnél, vagy egyszer mégis csak nyár lesz?

Notesz a kézben, gyorsan beírom, hogy augusztusban horgászat Árpival a kedvenc nógrádi tavunkon! Október eleje, őszi csukázás a Kis Dunán! Aztán gyors vizszalapozás, május 10-11. Hethland Kupa Zamárdiban! Aztán „Normális átlaghorgász” elgondolkodik! Mitől volt ez ilyen automatikus? Hiszen miután végig lapozom az impozáns éves horgászverseny naptárt, egyre ritkábban jut eszembe, hogy mindegyiken ott kellene lennem!

Valahogyan ezek az egykor roppant hangulatos, baráti peca bulik- talán a kecsegtetően komoly díjak miatt - lassan véres szakmai csatákká váltak, amelyekre időnként, még némely profik is belógnak álneven, hátha ők nyerik a „levehető ajtajú NDK-s turmixgépet”! (Ugye mi öreg normális átlaghorgászok, még emlékezünk az egykori kabaréjelenetre!)

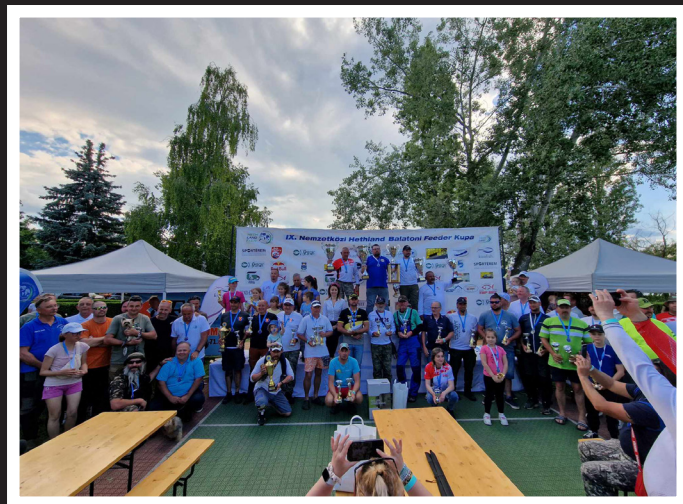
Mitől őrizte meg a varázsát ez a 10. évébe lépő tavaszi, Balaton-nyitogató horgászverseny? Hiszen ez a fantasztikus hangulatú, immár sokszorososan nemzetközi horgász találkozó igencsak férfias megmérettetés! Ezt a csatát nem ronggyá telepített mini verseny

lavórban, hanem Közép-Európa legszebb, legnagyobb természetes vizében rendezik, ahol ilyenkor még semmi sem biztos! Főleg a fogás nem! Hol ronggyá fogjuk magunkat, hol két hervadt dévér dönti el a versenyt! Zamárdiban mégis évről évre betöltjük azt a 150 helyet, amit az egyébként remekül, összehangoltan működő szervező csapat kijelöl számunkra! Igaz, hogy innen egyetlen versenyző sem megy el értékes nyermény nélkül, mégis talán ez az egyetlen olyan horgászverseny, amelyik megőrizte a horgászat ősi „szerencsefaktorát”! Ugyanis a Hethland egyik nagy találmánya, hogy a véletlen generátorral összesorsolt csapatokkal olyan pecás testvéreink is komoly nyerményekhez juthatnak, akiknek egyébként esélyük sem lenne rá! Persze, aki komoly versenyre vágyik, az is megtalálja a számítását, minden kategóriában! Ha hoztuk magunkal az asszonyokat, gyerekeket, amíg mi halmentessé horgászunk ezt a gyönyörű tavat, ők is összemérhetik a tudásukat! Ráadásul nem azt kell megennünk, amit fogtunk, hiszen profi vendéglátós csapat gondoskodik a színvonalas ellátásunkról! Hiába a rengeteg mozgás egy helyben ülve a vízparton, azt vegyük számításba, hogy ez a két nap semmiképpen nem illeszkedik a tavaszi fogyókúrás programunkba!

Húha... bocss, de azonnal abba kell hagynom az írást! Szólnom kell Árpinak, hogy nevezzen gyorsan, mert még van egy két hely! Nehogy lemaradjon! Rohanok gyerekek! Tehát találkozunk Za....

Írta: Straub Dezső

Csalihalás csukázás

*Csukáéknál nem mindig
a műcsali a nyerő*

Dobást dobás követi. Lassú, gyorsabb vontatás, műcsalik, technikák szakadatlan változtatása. Hiába teszünk fel távolgót vagy wobblert, mégis minden csődöt mond. A nagy csendben érezni lehet a ragadozók jelenlétét, de minden műcsali, amiben bízunk eddig, hatástalannak mutatkozik.

Különböző formákban, színekben, méreteken, fából, fémből vagy műanyagból készítve, a műcsalik nem természetes anyagok, viszont rendeltetésük, hogy ki-

provokálják a ragadozók támadásait. Egy jó műcsali kiválasztása nem olyan egyszerű, mint amilyennek tűnik. Először is meg kell barátkoznunk az adott hely körülményeivel, a kiszemelt halak viselkedésével és nem utolsósorban a táplálkozási szokásaikkal. A mélységet, hőmérsékletet és a víz tisztaságát is figyelembe kell vennünk. Mély vizekben, a műcsalinak rendelkeznie kell a szükséges formával és súllyal ahhoz, hogy a kívánt szinten tudjuk tartani. A víz hőmérsékletétől függően, hideg vagy túl meleg vízben a műcsali von-

tatása lassú kell legyen, viszont közepes hőmérsékletű vizekben gyors. Egy tiszta víz a világos színek és csillogó anyagok használatát követeli, eltérően a zavaros víztől, ahol a sötét színű műcsalik utánozzák tökéletesen az áldozatot.

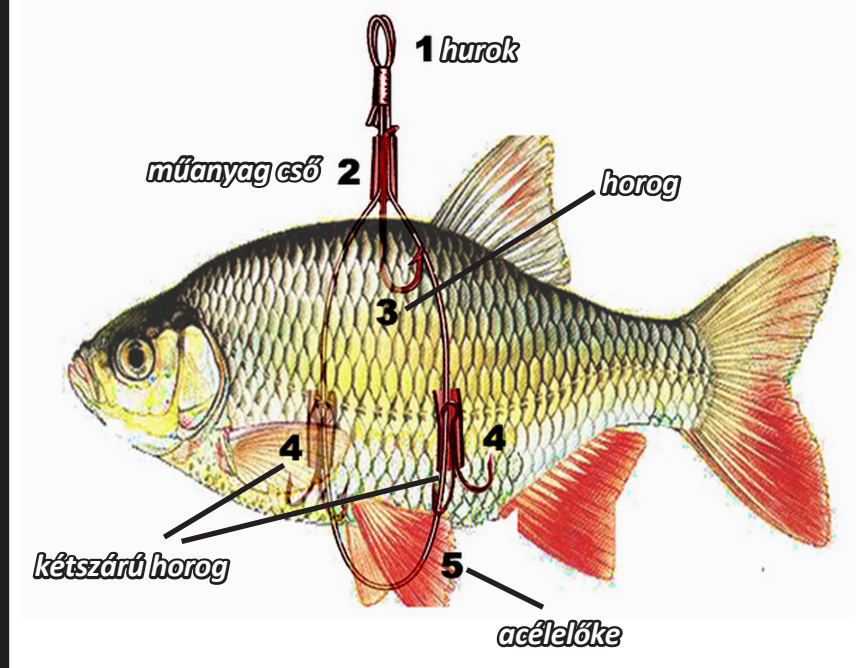
A forma, méret, szín és a működés tökéletes kombinációja teszi lehetővé, hogy a műcsali természetessé váljon a ragadozó számára. De sajnos a kiszemelt ragadozó nem mindig fog ráharapni a tökéletesnek gondolt műcsalira. Vannak napok, amikor minden erőfeszítésünk hiába való, nem tudjuk elérni, hogy a műcsalijaink célpontul szolgáljanak a ragadozó halak számára. Ilyenkor fék és kezdünk mindent előlről. Műcsalit, szint, technikát változtatunk, de mégsem ez a megoldás.

A ragadozók látható támadásai a kis halrajokra, eláruják mi a megoldás: természetes kishalra van szükségünk!

Ez igazán nagy kompromisszum egy olyan horgász számára, aki teljességgel megbízott a műcsalikban, viszont a váratlan helyzetekhez való alkalmazkodás a jó horgász tulajdonságai közé kell tartozzon. Néha bizony át kell térni a pergetésről a kishalászatra, ha eredményt akarunk elérni. Ezt a következtetést olyan horgászok után vontam le, amikor a csuka egészen a csónakig követte a műcsalit, anélkül, hogy támadott volna. Nehogy azt higgyék, hogy ezeken a szörnyű napokon elveszítettem a műcsalikba vetett hitemet. Hitemet nem veszítettem el csak rájöttem, hogy az élőhalas szerelék az egyetlen, ami megmentheti az ilyen esetekben a horgászatot.

Egy ólom, egy úszó, horgok, ütközők, mind-mind kell, hogy kapjanak helyet a műcsalis dobozunk-

1. ábra

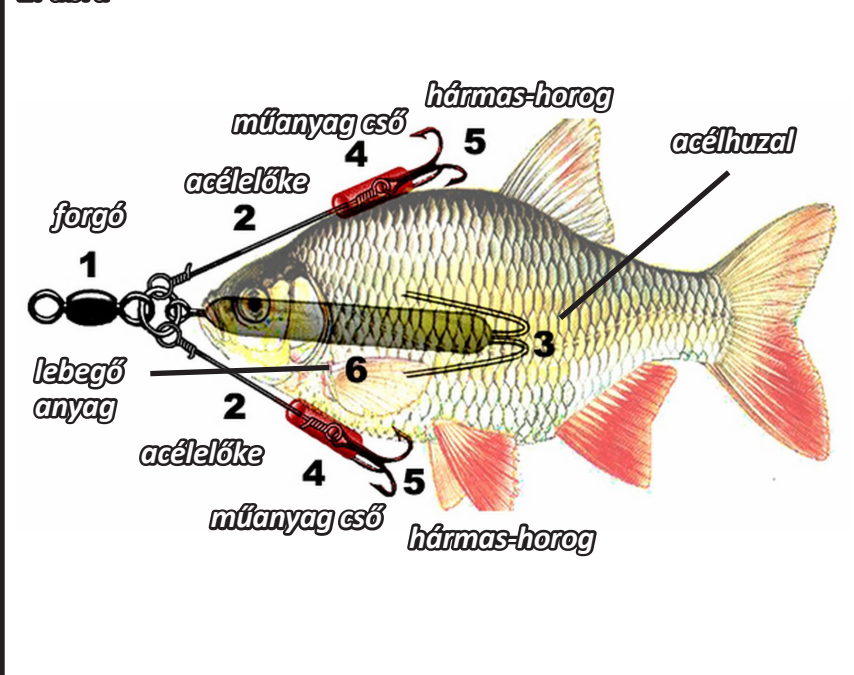
ban. Kishalat könnyen lehet fogni a helyszínen, ha van kéznél egy rövid spiccbot és egy csipetnyi kenyér. Ezután már csak el kell készíteni a szerelék. A ragadozók tartózkodási területétől függően választhatjuk a fenekező horgászatot ólommal vagy a felszíni horgászatot úszóval. A kishallal történő horgászatnak több módja van, de néhány dologra oda kell figyelni, hogy nyerő szerelék tudjunk készíteni.

CSÚSZÓ HORGOS SZERELÉK (1. ÁBRA)

Ezt a szerelék a helyszínen is könnyen elkészíthetjük. Szükség van hozzá: egy acélelőkére, egy füles-horogra, két két szárú horogra, egy kapocsra, amely forgóval is el van látva és három piros műanyagcsőre.

Elkészítése: formálunk egy V alakú hurkot az acélelőkéből. Végeire felhúzzuk a két kettőshorgot, melyeket egy - egy darab piros műanyag csővel rögzítünk. Ezután a füles horgot áthúzzuk az acélelőke egyik végén. Most a két véget áthúzzuk a megmaradt harmadik műanyag csövecskén, majd készítünk egy kis csomót, melyet a műanyag cső segítségével zárunk le. Éppen olyan, mint, amikor gyöngyöt fűzünk. Ráhúzzuk a műanyag csöveket a horgokra, így az összes horog csúsztathatóvá válik, és könnyedén lehet változtatni helyüket a zsinóron. Ahogy kész a szerelék, behelyezzük a kishalat a hurokba, majd az egyes horgot a hátába akasztjuk, közvetlen a hátúszó alá. Így születik meg egy szerelék, melyben a kishalat egyetlen horog tartja és annak mindkét oldalán egy - egy kettőshorog található, ami biztosabb akasztást tesz lehetővé.

2. ábra

Tegyük fel élő vagy élettelen kishalat, például kárászt

Miután befejeztük a szerelék elkészítését, a főzsinóra teszünk egy ütközőt, egy csúszó úszót, majd pedig felkötünk egy forgót. A forgó folytatásába kötünk 25-30 cm textil zsinórt, melyre teszünk egy csúszó ólmot, hogy elkerüljük a kishal felszínre emelkedését.

E szerelék hatékonysága nem csak az elkészítés és használat egyszerűségében rejlik, hanem abban is, hogy általa elkerülhetjük a kishal túlzott sérülését.

LEBEGŐ CSALIHAL (2. ÁBRA)

Abban az esetben, ha a csalihal elpusztul és nincs helyette más, nem szabad pánikba esni. Csupán élőnek kell álcázni. Ezt egy másik szerelék segítségével érhetjük el. Ha bejuttatunk egy lebegő anyagot a hal testébe, az segíteni fog, hogy a csali az aljnövényzet fölé emelkedjen, ahol láthatja a csuka.

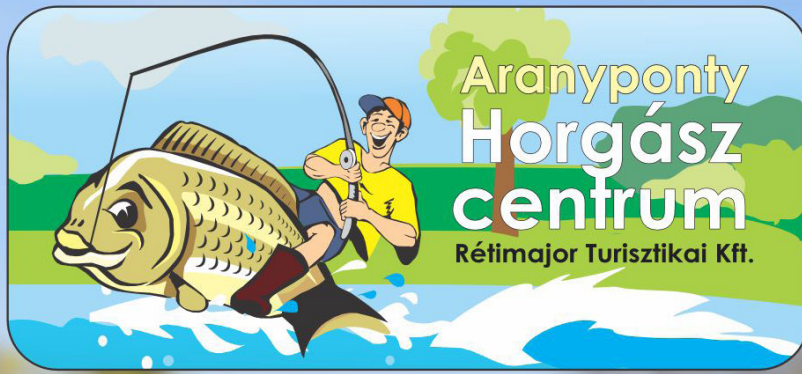
Nézzük, mire van szükség egy ilyen lebegő szerelék elkészítéséhez: két acélzsinórra, forgóra, két hármashorogra, két műanyag csőre egy fadarabra és egy rövid acélhuzalra. Lehet használni balsafát is, esetleg egy átalakított úszót, de nem ajánlom, mert túl törékeny.

A fadarab hengeres formájú kell legyen, lyukas a közepén és 5-7 cm hosszú, a csalihal méretétől függően. Például, megfelel erre a célra egy fa ceruza, amiből kivesszük a grafitot.

Elkészítése: vágunk egy kb. 20 cm-es acélhuzalt, kettőbe hajlítjuk és a fadarabka belsejébe fűzzük, a végeket pedig visszatűrjük. Ezeknek a kishal fához való rögzítésében lesz szerepük. A fából kilógó hurokra felszereljük a gyűrűt. Következnek a horgok, melyeket acélzsinórral kötünk meg, és a gyűrűkhöz erősítünk. A gyűrűre még felszerelünk egy forgót, hogy rá tudjuk kötni a zsinórt. Már kész is a szerelék. A kishal száján benyomjuk a fadarabot, mely bent is fog maradni a két visszatűrt acélhuzalnak köszönhetően. Az egyik horgot a hal hátába a másikat a végbélnyílásba akasztjuk.

Ez egy igazán stabil szerelék, ami helyt áll erős dobás esetén is, és nem ad lehetőséget a ragadozónak, hogy lelopja a csalit a horogról. Próbálja ki ön is, meglátja, működik.

Losonczi

60 hektáros horgászcentrum
szállásokkal, horgászbolttal!

Áprilisi
Ponty akció!
1400 Ft /kg

**KLIKK
IDE!**

Horgászinfo: +36 30/380-6522
Étterem: +36 30/289-0215

Hajszálra velük

Mivel a bojlizás maga is egy kísérletsor eredménye, nem lehet kérdéses, hogy a jelene is erről kell, hogy szóljon. Aztán akár fennmaradása függhet a vele kapcsolatban álló dolgok variálásától. Szóval a próbák sora igazolhat csak elméleti feltevéseket, csakis a kísérletek mind nagyobb száma és sokszínűsége nyithat előttünk további távlatokat.

A módszer a csaliról kapta a nevét, így én is próbálok néhány ismert és kevésbé ismert, más jellegű csalit bemutatni, melyet a hajszálra fűzhetünk.

A tejes kukorica mindig bevált

A félbevágott babykukorica nagy pontyra való

Szinte csak a fantáziánk szabhat határt, mi mindent használhatunk csaliként. A skála igen széles: sokféle gabona, szántóföldi magvak, zöldségek, gyümölcsök, hús- és sajt készítmények, sőt akár az élő csalik, sem elképzelhetetlen ott, ahol eddig a horgászok nagy többsége csak a bojligolyót tudta elképzelni.

Nagyon sok indok szól amellett, hogy minél több mindent és más-más módon, színben, formában és méretben próbáljunk felhasználni halaink számára. Egyrészt a szokatlan, még nem tömegméretekben

A spárga amurcsemege

használt csalikat gyanútlanabban kezelik a halak. Másrészt a bojlival ellentétben a más felkínálható „csali lehetőségek” az esetek többségében jóval olcsóbbak, kezelhetőbbek, mint gömbölyű társaik.

A bojlik helyett a leggyakoribb szereplő a kukorica. Fűzhető kemény formában, főzve, áztatva, csíráztatva, erjesztve, színezve és ízesítve is. 1-2 vagy több szem is hajszállra kerülhet. Felkínálhatjuk a fenéken vagy az általunk elképzelt magasságban lebegtetve is. Többfajta kukorica használható eredményesen: a tavalyi száraz, előre átfűrt tengeri, a félkeményre főzött, a néhány napos áztatás után csírázó engedelős is. Kitűnő a frissen morzsolt tejes kukorica és a már régóta forgalomban lévő nagy szemű kukorica, az ún. Mega Mais.

Konzervben kapható a salátához használt bébi kukorica. A teljes cső hossza kb. 10-12 cm. Ez félbe vágva ott nyújthat megoldást, ahol a halak erősen a kukoricához vannak szokva, és ahol mi a kisebb példányok érdeklődését ki szeretnénk zárni.

A hüvelyesek közt is bőven találhatunk számunkra, s persze halaink számára is vonzó dolgokat. A különböző borsófajtákat. Mint pl. zöld-, sárga-, csi-cseriborsó mind kiváló csalik. Ezeket inkább többed-magukkal mintegy láncszerűen használjuk. Fontos: mindig áztassuk be őket horgászat előtt. A teljesen nyers borsók általában túl „ridegek”, és könnyen elpattannak a csalizótű beléjük szúrásakor. A hüvelyeseknél maradványok a zöldbab 2-4 cm-es darabjai is jók, kifejezetten az amuros vizeken.

Németországban a pontyhorgászok egyik kedvenc etető- és csalizó anyaga a bab. Lehetőleg a nagyobb, méretesebb fajtákat hívjuk szolgálatba közülük. Lehetnek: fekete, fehér, tarka színűek és akár igen tekintélyes méretűek is. Ezeket úgyszintén főzni vagy áztatni kell pecázás előtt.

Bár állaga nem a legmegfelelőbb, a nyers spárga az amurok egyik csemegéje. Az ujjnyi vastag szálat válasszuk ki közülük, majd a 2-4 cm-es darabokat hosszirányban fűzzük fel.

Ne feledkezzünk meg a már sok évtizede bizonyító burgonyáról sem. A 2-3 cm átmérőjű kb. diónyi méretű, félkeményre főzött gumók annak idején elsődleges eszközei voltak a tihanyi ősnádas pontyainak megritkulásához.

Jól körülnézve a zöldségfronton, még további lehetőségek közt válogathatunk:

– karfiol, brokkoli, sárgarépa, kelbimbó, retek vagy akár a sütőtök megfelelő méretűre vágott darabjai bármikor komoly fogásokat jelenthetnek. A zöldségeknel törekedjünk olyan állapotot kölcsönözni, ami inkább rugalmas, mint kemény. Mindenfajta fűzött csalinak bírnia kell a dobásoknál fellépő ráható erőhatást, s persze a vízben is legalább 4-5 órán keresztül bírnia kell leázás nélkül. A minél jobb állapotot mi magunk is elősegíthetjük. Az összes csalizni való zöldségnél próbáljuk ki, mennyit bír a vízben anélkül, hogy leázna vagy szétmállna. Érdemes a főzés és áztatás időtartamát is mérni, mikor a legmegfelelőbb a fűzőtüvel való csalizáshoz. Csalijaink horogállóságát

BATMONKEY

BÉRLÉSEN VAGY VÁSÁRLÁSON GONDOLKOZOL?

www.batmonkey.hu

**KLIKK
IDE!**

FACEBOOK

**KLIKK
IDE!**

A gyümölcsökkel is érdemes próbálkozni

Bab, zöldborsó is szóba jöhet

A mogyorófélék magas olajtartalmuk miatt kifejezetten jó pontyos csalik

néhány praktikus megoldással jelentősen megnövelhetjük: a bojli golyót és az általában keményebb csalikot a hajsza véghurkába dugott műanyag rudacsokkal rögzítjük. Ez a puhább növényi csalikkal nem a legjobb megoldás. A kicsi, kemény műanyag könnyen átszaladhat a puha növényi „húson” pl. dobáskor.

Megoldásként egy kb. 5-6 mm átmérőjű, átfúrt műanyag lapocskát ajánlok. Ha így csalizunk, a fellépő erőhatás a csali nagyobb felületén lép fel.

CSONTHÉJASOK: Mindenfajta csonthéjas termék kitűnő csali, elsősorban igen magas olajtartalmuk, s különösen pörköelve markáns íze, illata miatt. Sajnos tudomásul kell vennünk: extra minőségükért extra árat muszáj fizetnünk.

MOGYORÓFAJTÁK: a földi, török, tigris a legutóbb a horogravalók közül, de emellett a dió, mandula, kesudió is ott van a szoren. Felhasználhatóságuk sokrétű, felfűzhetjük őket önmagukban és őrölt formában a bojlikészítés alappilléreiként. A csonthéjasok azok a tipikus csalik, amik megfelelő előkészítés nélkül nem, vagy csak igen nehezen fűzhetőek fel. A natúr mogyoró, áztatás nélkül azonnal törik, reped mihelyst a csalizó tűt beleszúrjuk. Áztatás után megdagad és gumis állagot vesz fel.

GYÜMÖLCSÖK: a ponty, az amur, a domolykó is szívesen fogyasztja a gyümölcsöt. Azt hiszem, mindenki hallott már cseresznyével fogott domiról, vagy az újabban a szilvára éhes amurokról.

Ha a gyümölcs nem túlrett bármelyik megfelelő lehet. Így az alma-, körte-, szilvadarabok meggy vagy a cseresznye is. Természetesen több módszerrel elejét lehet venni, nem túl nagy vízálló képességüknek.

1. a kb. 1-2 cm élhosszúságúra vágott gyümölcsöket huzatos helyen állni hagyjuk. Ezáltal külső felületük száraz, bőrszerűvé válik, plusztartást adva ezzel. Gyümölcsökről lévén szó, az aszalásról sem feledkezhetünk el.

2. a feltűzött gyümölcsöt közepes DEN számú harisnyába burkoljuk, mintegy védőhálót képezve körülötte. Így a kisebb halak nem tudják apránként elfogyasztani, csakis egészben kerülhet a remélhetőleg minél nagyobb hal szájába.

Nem csak a növények burjánzó világában találkozhatunk új csali lehetőségekkel. Sokféle húskészítményt is szívesen fogyasztanak az amúgy sem egyszerű növényevő pontyok, compók, márnák.

Ide sorolhatjuk a száraz felvágottakat, a virslit, krinolint, főzőkolbászt, a löncshúst, de akár a máj vagy a szalonna is megteszi. Érvényes rájuk akárcsak a gyümölcsökre: érdemes gumisra szárítani őket. Nyers hús és máj csalizása a már ismertetett harisnyás módszerrel történik. Löncshús csalizásánál alkalmazhatunk egy másik igen praktikus megoldást: a dupla hajsza. Ez egy hagyományos hajszaáll áll, hurokkal a végén és egy másik szálból, aminek a végére egy 1,5-2 cm-es fémtüske van kötve. Miután felfűztük a húst a hagyományos szála, és rögzítettük a hurokban, utána a másik szálon függő tüskét az első szállal merőlegesen szúrjuk a csaliba. Ezáltal igen magas stabilitást adhatunk

a csalínknak. A húsfélék külön előnye: már eleve ízesítve vannak a gyárakban, tehát külön hókuszpókuszt már nem igényelnek!

A hússal rokonokban állnak a sajtok, mivel ezek is állati eredetűek. Szinte minden halfaj szívesen fogyasztja. Csalizás előtt ezekből is kockákat vágunk, azután szellős helyen érni hagyjuk. Műanyag lapocskát itt is használhatunk.

Ne feledkezzünk meg a sokszor jó eredményeket adó kutya-macska eleségekről sem. A száraz állateledeteket mindig előre átfúrta jó tárolni, hagyományos csalizótűvel szinte lehetetlen átszúrni. Nagy előnyük a kifejezetten pénztárcabarát ár-fekvésük, hátrányuk viszont, hogy igen sűrűn kell velük csalizni.

Végül vegyük sorra a halaink számára a legtermészetesebb csalilehetőségeket: az élő csalikat.

Kedvencünk-kajája-is-ütős

Pontyaink, compóink nagy kagylóevők hírében állnak. Az olyan helyeken, ahol pl. a vándorkagyló tömegesen megjelenik, egészen biztosan a pontyok sem váratnak magukra sokat. Magát a kagylót csalizhatjuk átfúrva önmagában, de akár trükközhetünk is vele. A szétfeszített és átfúrt kagylóhéjak közé töltjük a nyers bojlimasszát, majd így főzzük ki. A csúszós vízciga éppúgy felhasználható vagy az üres csigaház tölthető.

Persze bármelyiket is szeretnénk alkalmazni, jó, ha az etetőanyag is tartalmazza a csalizásra szánt anyagot. Mindig próbálgatni kell, egy kísérlet után nem szabad mindjárt feladni! Bármilyen, szinte elképzelhetetlen dolog is eredményre vezethet és a „tuti” is becsődölhet.

A mind többszöri és többrétű próbálkozások majd eldöntik, milyen irányban érdemes továbblépni...

Pé

SERIES SPECTRUM

KLIKK
IDE!

Spicy

HOT DRAGON

Our own blend spices in ROBIN RED style

MEUS

Dolgozik a matchbot

A match módszer

A gyűrűsbottal és orsóval való úszós horgászat kifejlesztése az angolok nevéhez fűződik, egyaránt alkalmazták állóvízi és folyóvízi horgászataik során. A módszer rövid időn belül teret hódított Európa más országaiban is, viszont a folyóvízi horgászmodszerek közt továbbra is a bolognai botos technikák maradtak népszerűek. Viszont az angol módszer használhatósága és előnyei folytán, hamar elterjedt a versenyhorgászok körében is.

Számtalan előnye közül csak néhányat emelnék ki:

- a parttól jelentős távolságokra horgászhatunk viszonylag vékony zsinórokkal,
- széles időjárási viszonyok között is zavartalanul alkalmazható a módszer,
- a természetes halakra horgászhatunk könnyű szereléssel.

A módszer lényege többek között, egy speciális horgászbott használatában áll. Ezek a botok jellemzően hosszúak, viszonylag sok gyűrűvel vannak szerelve, ezek mindegyike kis átmérővel és hosszú lábakkal rendelkezik, ezáltal lehetővé téve a távoli dobásokat. E botok hosszúsága rendszerint 3,90 m és 4,20 méter között váltakozik. A legelterjedtebbek a 3,90-es pálcák, akár 18 gyűrűvel is szerelhetik őket, a minőségi modellek különösen könnyűek. A közepes méretű orsók a legnépszerűbbek. Ezek fordulatszámuk nagyon nagy, a zsinór gyors visszacsévézése

érdekeiben. Ezen orsók dobja rendszerint nyújtott, amelyeket ajánlott peremükig feltölteni. A horgászbottok bő zsinórválasztékából mindig a süllyedőkre vessünk szemet, átmérőjük 0,12-0,18 mm között legyen. Ezek a zsinórok megkönnyítik a széles időben, nagy távolságra történő horgászatot. A zsinórnak feltétlenül a vízfelszín alá kell merülnie, esélyt sem adva a szélnek, hogy „hasat” fújjon rá.

A machbotos horgászatban kétféle úszótípust különböztetünk meg: a waggler és a két ponton rögzített (stick). Ez utóbbiak kevésbé elterjedtek, létjogosultságuk inkább folyóvízen van. Nálunk ezek az úszótípusok szinte teljesen ismeretlenek.

A wagglerúszók lehetnek testnélküliek és testtel rendelkezők. Utóbbiakat főként távoli dobások esetén használatosak, ezek jobban ellenállnak a szél hatásainak is. A testnélküliek hosszúkas alakúak, rendszerint kisebb teherbírásúak.

A waggler úszók lehetnek önsúlyosak vagy súlyozatlanok. Az önsúlyos úszókra jellemző, hogy az úszótest aljára kisebb-nagyobb nehezéket szerelnek. Természetesen ezt az elősúlyozást a szerelék további ólmozásával kell kiegészíteni. Így hajszálfinomán kisúlyozhatjuk úszónkat. Léteznek levehető, variálható önsúlyal rendelkező úszók is, ezek esetében a súlyozást kis, menetes, kör alakú lapocskákkal oldják meg. Ezeknek, az úszóknak nagy előnyük, hogy a horgász a vízparti körülményekhez igazíthatja kedvenc

Léteznek levehető, variálható önsúllyal rendelkező úszók is

A jól összeállított match szerelék hamar meghozza az eredményt

Próbálkozhatunk csontival, pinkivel, szúnyoglárvával

Csúszóra szerelt waggler

úszója (ön)súlyozottságát. Általában az önsúlyos úszokon egy 2+1, 4+1, 12+1 feliratot találunk. Az első szám az úszó önsúlyát jelöli, grammal kifejezve, míg a második szám az úszó ideális kisúlyozásához szükséges nehezék mértékére utal.

Rendszerint, ezeknek az úszóknak a használata a parttól távol történő finomszereléses horgászatok esetében indokolt. Egyik legnagyobb előnyük ezeknek az úszóknak az, hogy a végszerelék súlyának nagyrésze az úszó közvetlen közelében található, ezáltal a felcsalizott horog súlyyerdése lassú és természetes. Amennyiben el szeretnénk kerülni végszerelékünk dobás közbeni összegubancldódását, figyeljünk arra, hogy összsúlyának 70-80 %-a az úszó közvetlen közelében legyen. Emellett szerelékünk helyes

kisúlyozását szolgálja még néhány közepes méretű sörétőlom és egy vagy több apró jelzőlóm. Előbbiek helye, rendszerint, az úszó és az előke közötti félúton van, míg utóbbiakat az előke közvetlen közelében szokás rögzíteni. A jelzőlómok szerepe a csali megfelelő mélységbe történő juttatása és a kapások lehetőleg finom jelzése.

A súlyozatlan wagglereket általában csúszóra szereljük, egyaránt alkalmazhatóak sekély és mély vizeken. Ezeknek az úszóknak az előnyeiket főleg sekély vizeken vehetjük észre, ahol a halak sokkal félnébbek, mint a mély vizek esetében. Ezek az úszok ugyanis, bedobáskor, sokkal finomabban érnek a vízbe, mint önsúlyos társaik. Ezáltal nem zavarják el a halakat etetésünkről. Mélyvízi használatuk abban az esetben ajánlott, ha a víz mélysége meg-

CUKK®

HALCSALI · BAITS

Cserélhető úszó hegye

haladja horgászbótunk hosszát, ha a lassan süllyedő szerelékünket, már vízközt folyton elkapkodják az apróhalak. Ez utóbbi, igen gyakori esetben az önsúlyos waggler alkalmazása szinte lehetetlen, hiszen nem teszik lehetővé a végszerelés jelentős súlyozását (max. 1-2 g), ami által a szerelés gyorsan a fenék és etetésünk közelébe jutna.

A fixre szerelt úszókat többféleképpen rögzíthetjük zsinórunkra. Léteznek gyári eszközök amelyek ezt a célt szolgálják, ám a barkácsoló kedvű horgászok igen egyszerűen előállíthatják. Úszókat rögzíthetjük egyszerűen két sörétólmom közé. Ebben az esetben úszónk fülét úgy

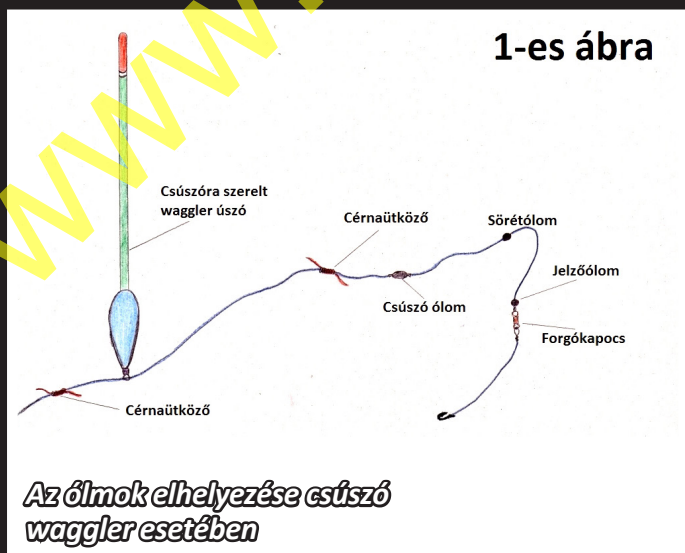
védhetjük meg a korai elhasználódástól, hogy egy darab szilikoncsovet (drótburkolatot) húzunk rá. Ez a megoldás főleg a nagy teherbírású wagglerok esetében indokolt. Használhatunk erre a célra kis méretű forgókapcsot is.

A csúszó waggler két ütköző között találja meg a helyét. Ezek közül az alsó lehet egy sörétólmom vagy egy cérnaüt-köző, a felső ütköző pedig (ez határozza meg a horgászandó mélységet) az esetek túlnyomó többségében, egy szorosan rögzített (csúsztatható) cérnaüt-köző tölti be. Az ütközők cérnájának végeit ajánlott hosszabbra hagyni (ne vágjuk teljesen vissza őket), dobás közben könnyebben fog kifutni a zsinórvezető gyűrűkön.

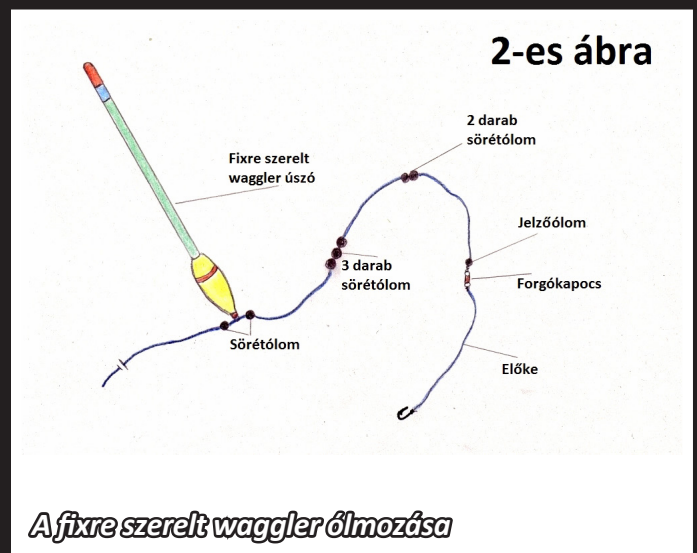
Általános jellemzője ennek a horgász módszernek a viszonylag hosszú horogelőke. A körülményektől függően, a horogelőke hossza 30 és 50 centiméter között váltakozik, rendszerint nincs nehezekekkel ellátva. Az alkalmazott horgok kisméretűek (12-20), ezt követelik meg a leggyakrabban alkalmazott csalik (szúnyoglárva, csontkukac). A horogelőke és a főzsinór közé abban az esetben ajánlott egy kisméretű forgót beiktatni, ha horgunkra egyszerre több csontit szeretnénk tűzni. Ezek ugyanis nyüzsgésükkel

amellett, hogy felkeltik a halak érdeklődését, az előke nem kívánt megcsavarodását okozhatják. Az említett forgó szolgálhat jelzőólmomként is.

A végszerelés dobás közbeni összegubancolódása gyakran megrémíti a wagglerézéssel ismerkedőket. A gubancok kialakulásának esélye megnő, csúszó úszó használata esetén, szeles időben, abban az esetben, ha sörétólmomok egy helyen csoportosulnak. A gubancolás kellemetlen jelenségének elkerülésére létezik egy aprócska trükk, amelyet a pergetőhorgászok bizonyára ismernek. Arról van szó, hogy a dobás legutolsó fázisá-

Az ólmok elhelyezése csúszó waggler esetében

A fixre szerelt waggler ólmozása

ban, mielőtt szerelékünk elérné a vízfelszínt, megállítjuk a zsinór további lepergését az orsóról. Szerelékünk ettől a „manővertől” kiterül a levegőben, elkerülve az összegubancolódást. Egyaránt használhatjuk, ezt a technikát, fej feletti dobások esetében és kéz alatti dobások esetében. Az optimális dobás kiválasztásakor figyelembe kell vennünk az alkalmazott úszó típusát és a súlyozás helyének hollétét.

Miután sikerült kiválasztanunk a megfelelőnek tűnő horgászhelyet, néhány dobásnyi energiát feltétlenül szánjunk a vízmélység meghatározására, az aljzat feltérképezésére. Mivel ennél a horgásmódszernél a horgor viszonylag távol esik az ólmozástól, ajánlott mélységmérő ólmot használni. Esetleg a horogra egy nagyobb sörétólmot tehetünk, így túlsúlyozott úszónkkal könnyedén mérhetjük le a víz pontos mélységét. Sok esetben azonban nem szükséges a vízmélység pontos megállapítása, ugyanis az előke az aljzaton fekdühet. Miután végeztünk ezekkel az előkészületekkel, felcsalizhatjuk horgunkat és elkezdhetjük a tulajdonképpeni horgászatot. Az első dobás után, zsinórunkat csiptesük be az orsón található zsinórklipszbe. Ez az eljárás megkönnyíti az ugyanazon a ponton történő horgászatot, így biztosan nem dobunk túl etetésünkön, hiszen a becsíptetett zsinór mindig ugyanabban a távolságban állítja meg szerelékünket. Most már csak a helyes irányra kell koncentrálnunk. Ebben segítségünkre lehet bármilyen stabil koordinációs pont, ez lehet egy vízből kiálló ág, vagy a túlparti villanyoszlopok egyike. Teljesen mindegy, mire esik a választásunk, a lényeg az,

hogy horgászatunk során a viszonyítási pont még véletlenül se mozduljon el (soha ne válasszuk a parton lévő tárgyak árnyékképét, ezek ugyanis a napszak változásával „mozognak”). Továbbá figyeljünk arra, hogy ha egy mód van rá akkor ne változtassuk horgászpozíciónkat. A bedobást követően, minden esetben tanácsos a botspiccet a víz alá dugni és néhány határozott orsótekeréssel kifeszíteni a zsinórt.

Az etetésnek jelen esetben is, mint általában a békés halak horgászatakor, óriási a jelentősége, ennek pontossága, helyes kivitelezése meghatározhatja horgászatunk sikerét. Kisebb távolságokba (15-20 m), etetőanyagunkat, a legkényelmesebben kézzel juttathatjuk el. Jelentősebb távolságok esetén nélkülözhetetlen egy jóminőségű etetőcsúzli használata. Köztudott, hogy a nagy távolságban történő wagglerezés nehézségét nem a csali pontos célba juttatása adja. Sokkal több ősz hajszálat varázsol a próbálkozó horgászok fejére az etetés pontosságának megoldása. Minél távolabb van ugyanis horgászhelyünk a parttól, annál keményebb diónak tűnik az egy pontba történő etetés megoldása. Eredményességünkhöz komoly csúzlis gyakorlatra van szükségünk. Éppen ezért inkább csökkentsük a horgásztávolságot, mintsem kétszobányi területre etessünk. Ezzel ugyanis semmi esetre sem gyűjtjük horgászhelyünkre a halakat, sokkal inkább szétszórjuk őket. Ez pedig soha nem lehet célunk. Legtöbb esetben a körülmények lehetővé teszik az ideális, 25-30 m távolságban történő horgászatot.

Losonczi

**KLIKK
IDE!**

**KELL EGY JÓ
CSALI?**

- AQUAHUNT -

Sügeres Leckék

1. rész

A sügér hazai vizeinek mini-ragadozója: egy félkilós sügérnek már nagyon örülni kell, a kilós sügér, pedig olyan ritkaság, hogy a legtöbb horgász egész életében nem találkozik ekkora példánnyal. A nagyobb testű sügerek gyakran csukázás, süllőzés közben vesztenek rajta egy-egy, számukra még éppen bekapható méretű csalin, de természetesen pergethetünk célzottan sügérre is.

A pergető sügérezés – a várható zsákmányhalak viszonylag kis mérete ellenére – pompás szórakozás. A sügérnél mohóbb, gátlástalanabb halat – legalábbis a hazai vizeinkben fogható halfajok közül – nem ismerek. E tekintetben túl tesz még a csukán is! Saját méreteihez képest a sügér képes elkapni és lenyelni a legnagyobb zsákmányt is. Pergetőhorgász pályafutásom során jócskán tapasztaltam már kiugróan érdekes dolgokat az elmaradhatatlan gyomortartalom vizsgálatakor: például 7 kg-os süllő gyomrából szedtem már ki, 28 centis fajtársát, vagy alig 4 kg-os csúka gyomrából, több mint háromnegyed kilós pontyot. ... De mindezek az esetek eltörpülnek amellelt az alig 20 dekás sügér esete mellett, melyet süllőzés közben váratlanul fogtam egy CDJ-9-S jelzésű Rapalával, és amelynek gyomrából egy jókora folyami rákot szedtem ki, még teljesen ép, emésztetlen állapotban. A folyami rák akkora volt, hogy egész egyszerűen nem tudtam elképzelni, hogy az alig 20 dekás kis zsivány ezt hogyan tudta lenyelni? Meglepetésem gyakorlati kísérletre sarkallt: megpróbáltam, hogy egy ekkora zsákmány egyáltalán belefér-e,

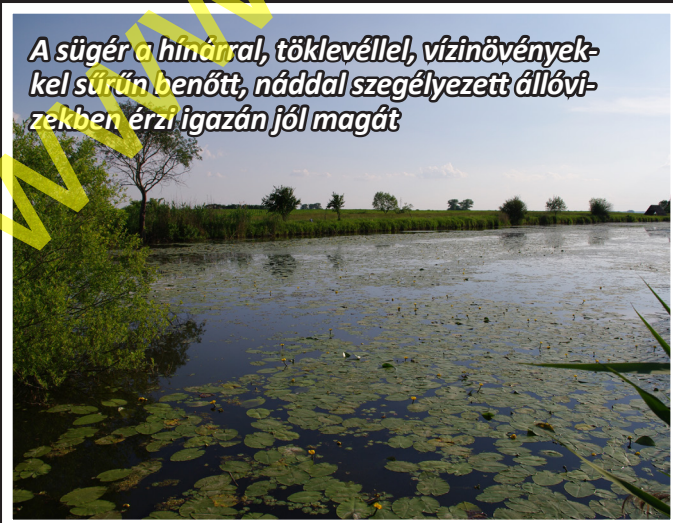

Egy fél kilós sügérnek már igencsak örülni kell

egy ilyen kis sügér szájába? Ekkor jött az igazi meglepetés, merthogy „természetesen” nem fért bele... Nem fért bele sehogyan sem, pedig megpróbáltam én hosszabban, próbáltam keresztben és megpróbáltam átlósan is – de nem, nem és nem! Azóta is rengeteget törtem a fejem ezen az eseten, de kielégítő magyarázatot még a mai napig sem találtam, pedig az eset óta már több év is eltelt. Ne nevéssenek ki, de kínomban egy röpké pillanatig még az abszolút nonszensz gondolat is átfutott az agyamon, hogy a sügér a rákot talán még kisebb korában nyelhetette le, majd a rák odabent szépen lassan megnőtt. (Ezt az abszolút tudománytalan és képtelen teóriát természetesen másodpercek alatt el is vetettem, hiszen ha ebben komolyan hinnék, elhinném Jónást és a cethalat is.) Erre az esetre tehát nem találok ésszerű magyarázatot, ez felettébb bosszantó, de attól még így van. Lényeg a lényeg: valamilyen módon mégiscsak lenyelte, hiszen benne volt!

Ez a mohóság persze már a műcsalik méretében is megnyilvánul: 9 centis Rapalákkal nagyon gyakran fogtam már 10-12 centis sügér-apróságokat csukázás, süllőzés közben, és ha belegondolunk, ez egyszerűen elképesztő, hiszen a műcsali mérete ezekben az esetekben közel akkora, mint a zsákmányul ejtett halé! Más, ragadozó életmódot folytató halfajok esetében ez a méretarányosság elképzelhetetlen lenne, hiszen eszerint a nagyobb méretű csukákra, süllőkre 50-80 centis, a nagyobb termetű harcsákra pedig, másfél-kétméteres műcsalikkal kellene pergetnünk. Persze azért senkit sem biztatok arra, hogy célzottan sügérpergetésre 9 centis Rapalákat használjon, a sügérre alkalmazható műcsalik ismertetésekor ennél sokkal, de sokkal jobb, konkrét tippeket adok majd, az eddigi példákat pusztán az érdekesség kedvéért iktattam ide, és a sügér minden képzeletet felülmúló mohóságának bizonyítására.

A sügér a hínárral, töklevéllal, vízínövényekkel sűrűn benőtt, náddal szegélyezett állóvizekben érzi igazán jól magát

A sügér egyébként kitűnően alkalmas arra, hogy a pergetőhorgászattól eddig ódzkodó cimboráinkat vagy életünk párját alaposan beoltsuk a pergetés-vírussal, mert ha ismerünk egy-egy jobb sügéres vizet, ott szinte biztosra mehetünk, és a mohó sügérek szinte állandó érdeklődésükkel „ab ovo” kizárják az unatkozás lehetőségét. Ráadásul elmondható, hogy a sügérre való eredményes pergetéshez bizonyos okok miatt nem kell feltétlenül ragaszkodnunk a méregdrága, klasszikusnak nevezhető pergetőfelszerelések használatához sem, mint az majd a későbbiekben látni fogjuk.

A kifejlett sügér gyönyörű, színes hal. Teste olajos-aranyoszöldes árnyalatú, úszói élénk pirosak. Hátán – rokonához, a süllőhöz hasonlóan – két részre osztott hatalmas méretű, nagyon szűrős hátúszókat visel. Ha veszélyt érez, ezeket mintegy vitorlaszerűen kimerevíti, óvatlan kézbevetelkor nem súlyos, de nagyon fájdalmas sérüléseket okozhat. Egyébként ugyanezzel a módszerrel védekeznek az őt megtámadó, kisebb ragadozókkal szemben is.

Fogazata kefeszerű, rágásra, harapásra nem alkalmas, és a horgásznak sem tud különösebb sérülést okozni vele. Belső, anatómiai jellegű felépítéséről horgászként mindössze egyetlen, de nagyon fontos dolgot kell tudnunk: a sügér úszóhólyagja teljesen zárt, ezért esetenként nagyon érzékenyen reagál az időjárás változásaira – pontosabban az időjárás változásait kísérő légnyomás-változásokra. A hazai vizeinkben fogható halak közül a sügérben van a legkevesebb száka – még a süllő

szákaínál is kevesebb, nevezetesen 24 darab. A sügér húsa pedig, fejedelmi csemege. Bár kisebb példányait sokan igen eredményesen használják fel élőhalas csukázáshoz, csalihalként.

A sügér – rokonához, a süllőhöz hasonlóan – valamennyi érzékelését és érzékszervét jó határfokkal használja zsákmányszerzés közben. Oldalvonal-szerve érzékeny, megbízható érzékszerv, segítségével a sügér még a legapróbb vibrációkat és mechanikai jellegűt is érzékelni tudja, viszonylag nagyobb távolságból is. (kb. 10-12 méter) Hogy hallása is kitűnő, ezt bizonyítják a Vibrax típusú körforgó villantókkal elérhető csodálatos eredmények. Szagló- és íz érzékelő képessége a süllőéhez hasonlóan kiváló.

Ennek ellenére domináns érzékszerve nem az oldalvonal-szerv, mint a rokon süllő esetében, hanem a nagy-

Ahol egy sügér van, ott lehet több is

EZ LEHET A PALACKVISSZAVÁLTÁS LEGJOBB ALTERNATÍVÁJA

Hogyan lehet elkerülni a kötelező palackvisszaváltás miatti sorbaállást? Már nagyon régóta létezik rá alternatíva és az ünnepi szezonban még nagyobb hasznát vehetjük ennek a fejlesztésnek.

Sokak szerint az emberiség történetében a tűz felfedezésével egyenértékű, hogy lehetővé vált a szénsavas frissítők otthoni előállítás. Egy szénsavasító gép otthoni üzembe állításával számtalan előnyre tehetünk szert. Mutatjuk melyek ezek.

NINCS TÖBBÉ CIPEKEDÉS

Azok, akik egy ilyen gép mellett döntenek, lemondhatnak a cipekedésről, ami korábban azt jelentette, hogy hatos csomagba csomagolt ásványvizet, vagy üdítős PET-palackokat kellett elvinni a boltból a kocsiig, vagy rosszabb esetben közlekedési eszközön hazáig.

NINCS TÖBB FELHALMOZÁS

A palackvisszaváltási rendszer (DRS) miatt otthon időről-időre felgyűlhetnek a visszaváltható PET-palackok. Az, hogy ezek mennyire vannak útban, nagyban függ a háztartás méretétől. De általánosságban elmondható, hogy értékes helyet foglalnak a konyhában. Sokszor csak zsákban, vagy fonott kosárban gyűjtögetve várnak arra, hogy az automatába kerüljenek. A szénsavasítóval ennek is búcsút lehet mondani!

IDEÁLIS AJÁNDÉK

Egy szénsavasító gép ideális ajándék lehet, legyen szó karácsonyól, születésnapról, vagy bármilyen más egyéb alkalomról. A felhasználók ma már számos modell közel választhatnak. A SodaStream kínálatában olyan gépek is megtalálhatók, amelyek egyszerre használhatók üveg, illetve újratölthető, BPA-mentes szénsavasító palackkal.

NEM FOGY EL VÁRATLANUL

Ha az eldobható palackba töltött otthoni frissítő kifogy, akkor csak akkor fogyaszthat ilyen valaki, ha elmegy a legközelebbi boltig.

Egy szénsavasító készüléknél azonban ez nem így van, mert a szénsavasító patron kiürülésének vannak apró jelei. Történetesen az, hogy ha élettartama vége felé közeledik, akkor már szénsavban kevésbé dús vizet készít. Alapesetben egy ilyen patronnal 60-80 liter szénsavas víz állítható elő otthon.

NEMZETKÖZI ÍZEK OTTHON

A SodaStream szénsavasítói által készített frissítőket többek között olyan ne-

EGYRE TÖBBEN ISMERIK FEL A BENNE REJLŐ ELŐNYÖKET

ves szörpkoncentrátumokkal ízesíthetjük, mint például 7Up, Miranda, Pepsi vagy Pepsi Max. Vagyis közkedvelt és népszerű üdítőket állíthatunk elő odahaza.

Jól látható tehát, hogy a kötelező palackvisszaváltásnak már régóta létezik alternatívája. Egy szénsavasító készülék sok terhet képes levenni a magyar háztartásokról.

méretű sügér szemek. A sügér esetében nem is a látás kitűnő mivoltán van a hangsúly, hanem az átlagon felüli színérzékelő képességén, és azon, hogy egy bizonyos színre a sügér milyen rettenetesen agresszív módon reagál. Ennek ismeretében egy-egy jobb sügérés vízen szinte biztosra lehet menni. Erről részletesebben kicsit később, most vizsgáljuk meg kissé közelebről táplálkozását, majd tartózkodási helyeit!

A sügér egyértelműen ragadozó életmódot folytató halfaj, de ez koránt sem azt jelenti, hogy csakis és kizárólag a nálánál kisebb termetű halak képezik étrendjét. Először is tudnunk kell, hogy a sügér kifejezetten ikrapusztító halfaj, a halikra talán a legkedvesebb csemegéje. Megfigyelések szerint előfordulnak olyan esetek is (főleg az egyéb táplálékban viszonylag szegény vizekben), hogy saját, korábban lerakott, de még ki nem kelt ikráit falja fel. A más halfajok ikrái, pedig természetesen abszolút nincsenek biztonságban tőle.

Amennyiben élőhalat óhajt zsákmányolni, előszere-ttel részesíti előnyben a szivárványos öklét. Vigyázat, nálunk védett halfaj! Igen szereti még a gyöngyös razbórárt, az apró jászt, balinivadékat, de természetesen jó étvággal fogyasztja a bodorka, a vörösszárnyú és a sneci kisebb példányait is.

A sügér azonban az apróhalakon kívül nagyon és szívesen fogyaszt más, állati eredetű táplálékot is. Megeszi a kisebb békát, az ebihalakat és az apróbb termetű folyami – illetve kecskerákokat egyaránt. Meg kell említeni még kannibalizmusra való hajlamát is: a nagyra nőtt sügér szívesen és gyakran kapja be apróbb termetű fajtársait is.

Tudnunk kell, hogy a sügér kifejezetten nappali ragadozó. Az éjjeli órákban semmi értelmét nem látom célzottan sügérre pergetni, tehát tegyük ezt reggeltől estig! Amennyiben pedig az évszakok tekintetében vizsgáljuk meg a sügér táplálkozási szokásait, nagyon meglepő eredményre jutunk: A sügér – talán az ivási időszak kivételével, mely általában kora tavaszra esik – egész évben intenzíven táplálkozik, de a téli időszakokban, az alaposan lehült vizekben pergető módszerekkel, különféle műcsalikkal megfogni szinte lehetetlen. A téli sügérpergetést tehát felejtsük el, annak ellenére, hogy élő halcsalival vagy halszelettel még ilyenkor is csodálatos eredményeket érhetünk el, akár jégről, léki horgászattal is. A sügér kapása a természetes csalikra még a legzordabb teleken is igen intenzív, erőszakos, tehát a harcsához hasonló téli ledermedésről szó sem lehet. Bizonyára utólré a lassan bevontatott műcsalikot is, mégis, csak a legkivételesebb esetekben ingerelhetjük kapásra ezekkel. A dolog kissé ellentmondásos, magyarázatát nem ismerem. Lényeg a lényeg: a téli időszakokban senkit sem bíztatok arra, hogy célzottan sügérre induljon pergetni. (Kivétel persze itt is van: léki horgászat esetén a mártogatva felkínált twistert gyakran szívesebben felveszi, mint a legínycsiklandozóbb természetes csalikot.)

A sügér étvágyát viszonylag kevés tényező és viszonylag kis mértékben befolyásolja. A már említett teljesen zárt úszóhólyagja miatt az időjárás változásait kísérő légnyomás-változásokat sínyli meg talán a leg-

jobban, ezek közül is a hirtelen és drasztikus mértékű légnyomás-esést. Ilyen esetekben hosszabb-rövidebb időre teljesen étvágyát vesztheti. De az egyéb tényezők (vízállás, áradás-apadás, a vizek hőmérsékleti ingadozása stb.) nem igazán befolyásolják a táplálkozásában. Az élő Dunából nagyon gyakran fogtam már sügereket olyan hirtelen jött és drasztikus apadás esetén is, mikor más, ragadozó életmódot folytató halfajok kifogására szinte semmi esélyem sem lett volna. Emésztése viszonylag gyors, bár erősen függ a mindenkori vízhőmérséklettől.

A sügér szinte valamennyi hazai, kisebb-nagyobb álló- és folyóvizünkben kedvező életfeltételeket talál magának. Cseppet sem oxigénigényes halfaj lévén még az elmocsarasodás határán álló vizekben is megtalálható. Szokásai, kissé tömzsi testfelépítése, életmódja miatt igazán azonban mégiscsak a hínárral, tőklevéllel, vízínövényekkel sűrűn benőtt, náddal szegélyezett állóvizekben érzi igazán jól magát. Lassan folyó, hínárral erősen benőtt csatornákon a horgászok által létesített hínárfogók alatt néha nagyon nagy tömegekben verődnek össze. Nem kedveli a túlzottan mély vizeket, és mivel víz közt járó halfaj, általában a vízoszlop középső rétegeiben lelhetünk rájuk. A túlzottan sekélynek tűnő víz viszont egy cseppet sem zavarja, 30 centis vízből már lehet sügeret fogni.

Szemei nagyok, jól lát velük

Talán nem árt tudni, hogy általában a legjobb csukás vizek sügérparadicsomok is egyben. Tartózkodási helynek ily megválasztása a sügér részéről nagy bátorságra vall, hiszen a csuka előszeretettel fogyasztja a sügeret, de a sügér ennek ellenére leggyakrabban mégiscsak a csukák közvetlen tőszomszédságában választ élőhelyet magának. Nagyon gyakran előfordult már velem, hogy pergetve célzottan csukát szerettem volna fogni, legígéretesebbnek tűnő csukatanyák megdobásával. Csukát ugyan nem fogtam, de sokszor tapasztaltam, hogy sügér (sügerek) kísérik a számukra nem bekapható, nagyméretű csukázó műcsalit egészen a kivételig. Szintén igen gyakran előfordul, hogy a legjobbnak tűnő csukatanyákon egyetlen árva csukakapást sem tudunk kicsikarni, de a nagyméretű csukázó műcsalik bevontatása közben furcsa ütögetéseket, koppanásokat érzékelünk. Ezt a jelenséget szintén sügerek okozzák: a csukára méretezett,

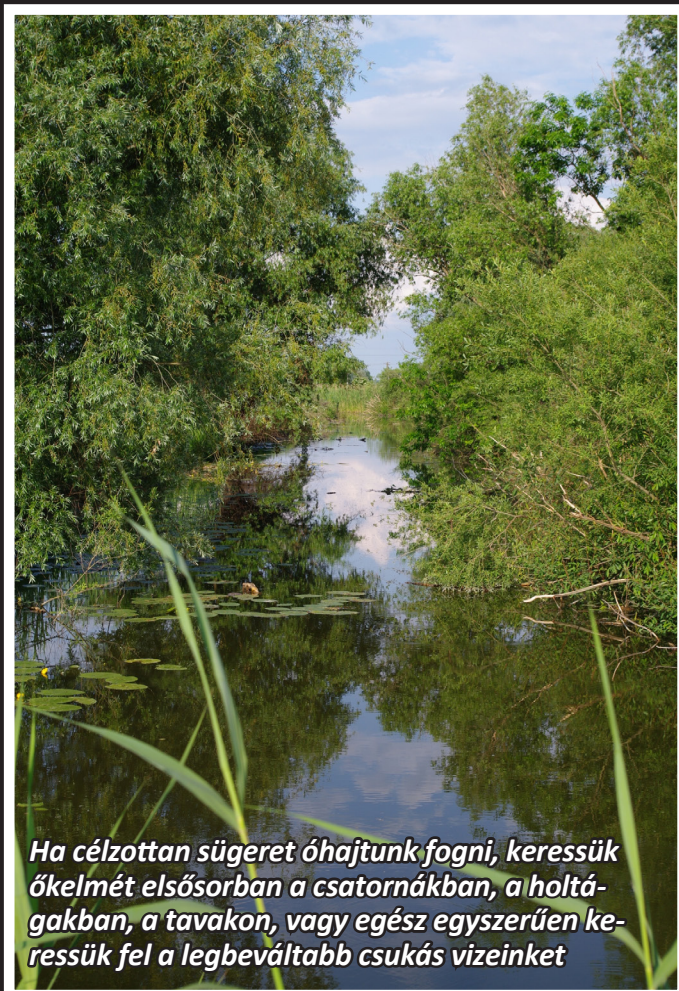
számukra bekaphatatlanul nagy műcsalit is meg-meg-támadják, a már említett, minden képzeletet felülmúló mohóság újabb bizonyítékaként. Ilyen esetekben aztán villámgyorsan elő a kissé finomabb pergetőfelszerelést és a jóval kisebb műcsalikat: ha már a csuka nem kap, a sügerek pergetőhorgászatával még mindig pompásan elszórakozhatunk.

A sügérre – a csukához hasonlóan – jellemző egyfajta álcázási vagy rejtőzködési kényszer, ez már terepszínű „ruhájában” is megnyilvánul. Nem véletlen tehát, hogy a legtöbb sügeret a nádszegély mentén vagy a hínárlukokban vontatott műcsalikkal ejtethetjük zsákmányul, és az sem véletlen, hogy 30 centis „vízmélység” esetén, ahol gond nélkül leláthatunk a fenékgig, az ott lapuló sügeret mégsem vesszük észre. Még egy nagyobb termetű sügérnek is elegendő egy tenyérnyi hínárfolt, hogy álcázó színeit kihasználva az avatatlan szemek elől teljesen eltűnjön.

Folyóvizeken lényegesen nehezebb a dolgunk, ha rá akarunk akadni a sügértanyákra. Tudnunk kell, hogy a durva folyást a sügér kifejezetten utálja, ezért folyóvizeken mindenféleképpen keressünk egy visszaforgót, egy csendesebb langót, egy bedőlt és beágyazódott vagy megakadt fát – tehát folyóvizeken is olyan helyeken keressük, mintha csukázni indulnánk. Szívesen áll be a kövezések sekélyebb vízzel borított szakaszaira is.

Végül, de nem utolsósorban az eredményes sügérhorgászat érdekében tudnunk kell, hogy a sügér kifejezetten társas életmódot folytató halfaj. Ahol tehát egy sügeret már fogtunk, ugyanazon a helyen joggal számíthatunk a fajtársak kapására is.

A sügér tartózkodási helyeit összefoglalva tehát: amennyiben célzottan sügeret óhajtunk fogni, keressük őkelmét elsősorban a csatornákon, a holtágokban, a tavakon, vagy egész egyszerűen keressük fel legbevált-

Ha célzottan sügeret óhajtunk fogni, keressük őkelmét elsősorban a csatornákon, a holtágokban, a tavakon, vagy egész egyszerűen keressük fel a legbeváltabb csukás vizeinket

tabb csukás vizeinket! A témát végleg lezárandó, hadd álljon még itt egyetlen mondat: minél több a vízinövény az adott vízen, annál jobb az esélyünk a sügérfogásra! (Folytatjuk)

FtÉ

Viktória tavak

Tel: 06-30/317-4759

- 5-20 hektáros horgásztavak, 1,5-2 m átlagmélységgel,
- horgászat partról,
- bérelhető 2 db 4 személyes vízparti házak,
- csónak bérelhető,
- ponty, amur, csuka, süllő, harcsa, compó, keszegfélék,
- éjszakai horgászat,
- napijegyváltás a helyszínen,
- halpucoló,
- angol WC.

Őszi - téli nyitva tartás:
novembertől - áprilisig péntek, szombat és vasárnap

Egy nagy vízén nehéz beazonosítani egy adott helyet

Bóják a vízben

Aki horgászott már hatalmas kiterjedésű tavakon, az tudja milyen nehéz beazonosítani egy adott területet, majd később azt újból megtalálni. A nagy tavakon való horgászatkor képesek vagyunk minden felmerülő problémánkat eltúlozni, viszont ne feledjük, hogy a helymeghatározás problémája bármely vízén adott, mérettől függetlenül. Ha nincs egy precíz támpontunk, amihez viszonyíthatunk, akkor egy olyan eszközre van szükségünk, amivel feltárhatjuk és megjelölhetjük a meghorgászandó területet.

A legtöbb vízén, ahol horgásztam, engedélyezett volt a csónak használata, ezért tapasztalataim a csónakból kirakott bójákra vonatkoznak. Ha tilos a csónak használata, más megoldást kell keresnünk. Egy jól bevált módszer a jelölő pecabot használata. Például egy angliai pontyhorgász nálunk egy ilyen jelölő pecabot az alapfelszerelés részét képezi. Nálunk ez nem így van, de azt hiszem, hogy azért a horgászok nagy része, tudja mi is az a jelölő pecabot és hogyan kell használni. Aki esetleg nem tudja, annak csak annyit dióhéjban, hogy a jelölő pecabot nem más, mint egy horgászbót orsóval felszerelve, amely segítségével, dobás útján tudjuk behelyezni bójánkat a vízbe. Van mégis egy probléma a bottal való jelöléskor: néha találunk egy helyet, amit meg akarunk jelölni anélkül, hogy a zsinórt a vízben hagynánk. Erre is van megoldás: minél pontosabban

meg kell saccoljuk a víz mélységét, majd azzal egyenlő hosszúságnál vágjuk el a főzsinórt. Az így kapott két zsinórvégre egy-egy hurkot kötünk, majd a hurkokat vízben oldódó zsinórral – PVA - kötjük össze. Így a kívánt helyre bedobhatjuk a jelző úszót, a vízben oldódó zsinór feloldódik, a főzsinórt pedig visszahúzzuk.

A legtöbb esetben azonban, egy jelző bója helyes elhelyezése csónakból történik. A csónak miatt nehézségeink adódhatnak a víz alatti szerkezetek felismerésében. A megfelelő helyet kijelölni nagyon nehéz, akkor is, ha esetleg radart használunk. És hogy miért? A csónak gyorsan halad, ezért elveszthetjük támpontunkat. Ezt már sokszor megtapasztaltam. Ha nem tesszük le a

A csónak nagy segítségünkre lehet a bója kihelyezésénél

bóját azonnal, sok időbe telhet, amíg újra megtaláljuk ugyanazt a helyet.

MILYEN BÓJÁT VÁLASSZUNK?

Egy bója jól látható kell legyen, hogy könnyen meg lehessen találni. Szerencsére napjainkban már többféle típus is kapható a horgászboltokban. Többségük egész jó. Nagyon népszerűek a H betűt formáló bóják. Élénk narancssárga színűek és a zsinór rá van csavarva. Előnyük, hogy ha a zsinór végére elég nagy nehezéket rögzítünk, a zsinór magától fog lecsavarodni, amíg a nehezék a fenékre nem ér. Ez gyorsá és könnyen használhatóvá teszi. Sok ilyen bóját használok és hatékonyan tartom. Az egyetlen probléma, hogy erős szélben a megmaradt zsinór lecsavarodhat a bójáról, ami miatt elhagyhatja eredeti helyét.

Vannak olyan bóják melyek lábai vízzel feltölthetőek, ezért sokkal stabilabbak a vízen és a zsinór is nehezebben tekeredik le róluk.

A „legokosabb” bója, amivel eddig találkozhattam, az világít és magától működésbe lép, ha kezd sötétedni. Működésének alapja egy fényérzékeny fotocella, mely parancsot ad egy LED kigyulladásra, amikor besötétedik és kikapcsolására, amint virradni kezd. Én még nem próbáltam, ezért különösebb kritikát nem fűzök hozzá, de azt mondják, hogy nagyon jó és egy elem, elegendő egy tizennégy napos horgászatra. Tehát érdemes figyelni rá.

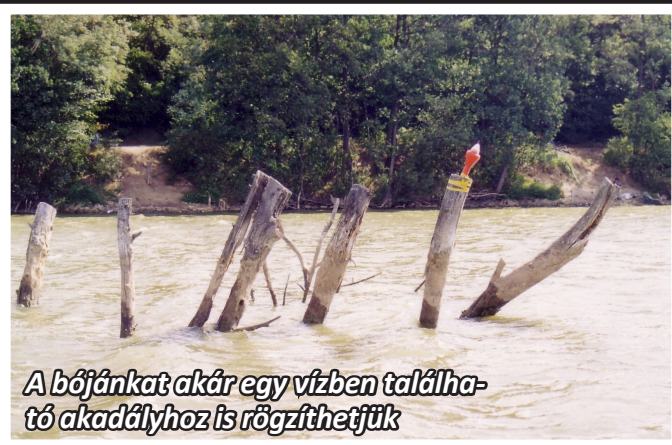
A bójákat nem kell feltétlenül megvásárolni, otthon is el lehet készíteni különböző anyagokból. Bójákat készítenek műanyag palackból vagy egyéb úszó tárgyakból, például polisztirénből. Én sokszor használok műanyag palackot, vagy üres üveget, mert nem kerül pénzbe és a horgászat végeztével, el lehet dobni, nem kell magunkkal cipelni. Nagyon hasznosak akkor, amikor repülővel kell utazunk és ezáltal korlátozott a cso-

magunk maximális súlya. A kis üdítő palackok, vagy üvegek tökéletesek, attól eltekintve, hogy átlátszóak. Ezért van nálam mindig sötét színű ragasztószalag, mivel a fekete szín látható a legjobban nappal, még gyenge fény, és erős szél esetén is. Hogy éjszaka is könnyen megtalálhassam, egy kis fényvisszaverő szalagot ragasztok rá, vagy egyszerűen a palackba, egy világító patront helyezek.

A BÓJÁK ELHELYEZÉSE

Az elhelyezés egyszerűnek tűnik, mégis tudni kell, hogy adódhatnak nehézségek is. A bója zsinórját nem lehet tökéletesen kifeszítve tartani. Még ha úgy is tűnik, hogy egyhelyben állunk, a csónak mindig mozog, ezért a zsinór meglazul és a bója elhelyezése csak hozzávetőleges lesz. Ez nem jelenthet gondot, ha nagyobb területen akarunk etetni, de ha precízen akarunk megjelölni egy helyet, nem ez a megfelelő megoldás.

Én az alábbi megoldást tartom a legjobbnak: a bója aljára egy gyűrűt szerlek, melyben a zsinór szabadon mozoghat. A zsinór egyik végére egy 250-300 gramm nehezéket rögzíték, a másik végére egy valamivel

A bójánkat akár egy vízben található akadályhoz is rögzíthetjük

www.safimix.hu

KLIKK IDE!

YouTube

SAFI MIX NATURAL FEEDER

Természetes anyagokból összeállított, etetőanyag keverék.

Nettó 1kg

SAFI JAM

**A legolcsóbb megoldás,
egy üdítős flakon**

könnyebbet, egy olyat, amit még a bója elbírt tartani. Ahogy kiválasztottam a megfelelő helyet kidobom a horgonyt (a nehezebb, 250-300 grammos nehezéket), ami azonnal a fenékre süllyed, aztán dobom a bóját, végül pedig a kis nehezéket. Így a zsinór szabadon mozoghat a gyűrűben, ezért a könnyebb ólom csak annyira süllyed le, amennyi szükséges ahhoz, hogy a zsinór feszesen maradjon. Ha a víz szintje változik, a zsinór szabad mozgása által a bója egyedül alkalmazkodik. Tehát nagyon jó megoldás. 1 ábra

ÉRVEK, ELLENÉRVEK

Számos érv szól a jelölő bóják használata mellett. Nézzünk egyet-kettőt belőlük:

1. Az etetett terület megjelölése. Az első és legértelműbb érv, az etetett terület megjelölése. Leggyakrabban ezért használnak bóját, mert az etetést a bója körül végzik. Legtöbbször közvetlen melléje, jobb vagy bal oldalára hordjuk be a szereléket, de vannak esetek amikor a bója jelenléte csökkentheti esélyeinket, főleg, ha az zsinórral van rögzítve. A halak nagyon

óvatosak lehetnek a bója közelében, ezért néha jobb távolabb tenni a horgászhelytől, és csak támpontként használni.

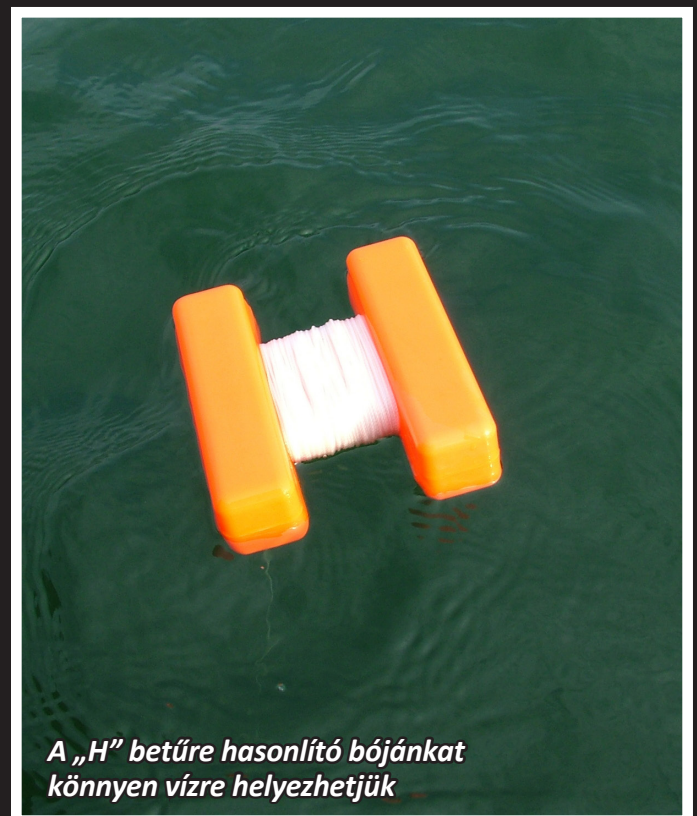
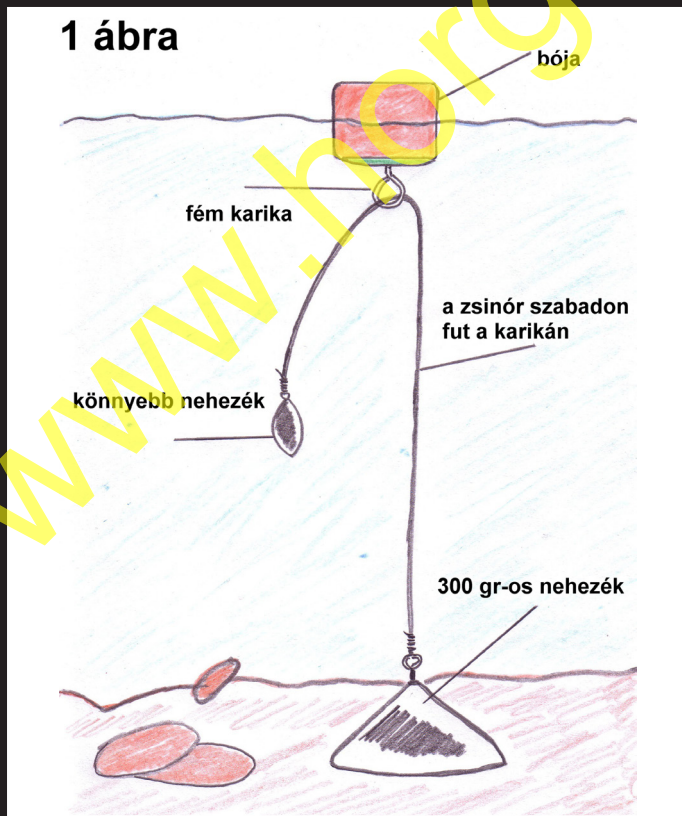
2. Területek vizsgálata. Mindannyian tudjuk, hogy soha nem tudunk eleget az előttünk elterülő vízről. A legtöbb esetben a horgászat előtt tanácsos radarral feltérképezni az előttünk elterülő vizet, és az ígértesnek vélt helyeket érdemes bójával megjelölni. Vannak olyan helyzetek, amikor éppen a nem kívánatos helyeket kell megjelölni, mint például az akadókat, a víz alatti szerkezeteket, melyek halakat tarthatnak, viszont veszélyesek, ha rádobunk.

3. A saját terület körülhatárolása. A csónak használata általában előnyünkre válik, de ugyanakkor a kellemetlenségek forrása is lehet. Lehetőséget nyújtanak a horgászoknak, hogy olyan helyeket is elérjenek, amit a partról lehetetlen – a mások által bevetett területek is ide tartoznak. Néha hasznos bójákat elhelyezni, hogy felhívjuk mások figyelmét arra a területre, ahol mi is horgászunk. Így számos vita elkerülhető. Olyan eset is előfordult már, hogy az általunk megjelölt és etetett területet más is horgászta anélkül, hogy mi tudomást vettünk volna róla. Ha fennállhat ennek veszélye, akkor jó, ha a bóját távolabb tesszük az etetett területtől, hogy téves támpontot mutassunk ezzel, az ilyen magukat horgászoknak nevező embereknek. Sajnos ilyen esetek is gyakran előfordulnak.

Amint láthatják a bóják kérdése nagyon tág fogalom. Néha semmi hasznunk belőle, sőt még hátrányunkra is válhat, máskor viszont hihetetlenül megkönnyíthetik a horgászatot. Egy dolgot viszont feltétlenül meg kell jegyezni: ha bóját használnak, a horgászat végeztével ne feledjék begyűjteni őket. Görbüljön a bot!

László Attila

1 ábra

**A „H” betűre hasonlító bójánkat
könnyen vízre helyezhetjük**

Hydra ereje a horgászciikk iparban

A HYDRA horgászbottjainkban alkalmazott technológiák: Hydra, olasz székhelyű, innovatív horgászciikk márká Az Italice, Olaszország egyik vezető horgászciikkgyártó vállalata, a közös együttműködés már évek óta tart, amely jelentős előrelépés a horgásziparban. A partnerség eredményei között szerepelnek a közösen fejlesztett új típusú horgászbottok, amelyek az Italice által fejlesztett Enir technológiát használják a megnövelt hajlítószilárdság és ütésállóság érdekében, míg a Hydra a dizájnt és a felhasználói élményt fokozza.

„Ez a partnerség a tökéletes szinergiát testesíti meg az olasz gyártási kiválóság és az innovatív gondolkodásmód között, nyilatkozta Giovanni Rossi, az Italice ügyvezető igazgatója. „Együttesen olyan termékeket hozunk létre, amelyek nem csak technológiailag csúcsmínőségűek, hanem élvezetesebbé is teszik a horgászatot.” Giancarlo Armilaglio a Hydra cég vezetője mondta „Horgászfelszereléseinket több évtizedes versenyzői tapasztalatnak köszönhetően fejlesztjük. Az általunk készített felszerelések úgy készülnek, hogy azokkal Mi magunk is szívesen a legmagasabb versenyzői követelményeinknek is megfeleljünk.”

Az elkövetkező években a horgászipar várhatóan tanúja lesz ennek a dinamikus párosnak, amely nemcsak a technológiát, hanem a horgászok, horgászat iránti szenvedélyt is új szintre emeli.

ENIR

Az Enir az Italice egy szabadalmaztatott újítása: egy egyedülálló rétegű erősítés, amely nagyban javítja a karbon kompozitok teljesítményét. Az Enir célja a termékek két alapvető hiányosságának kezelése: a delaminációval szembeni alacsony ellenállás és a gyenge ütésállóság. Az Enir rendkívül könnyen alkalmazható: nagyon vékony laminált fóliából készül, amit a kompozit anyagok közé helyeznek el. Amikor a polimerizációs ciklus elindul, az Enir folyékonná válik és megolvad.

ELŐNYÖK

Ezzel a fejlett technológiával jelentős súlycsökkenés érhető el, miközben a rétegek kivételesen magas ellenállóképességet mutatnak. Az Enir technológia előnyei közé tartozik, hogy

az interlamináris törési ellenállást 20 %-kal növeli. Továbbá, az ütésállóság akár 20 %-kal is fokozható. Az Enir technológia révén a hajlítószilárdság 5 és 20 % közötti növekedést mutat, anélkül, hogy a hajlítási merevség csökkenne.

HASZNÁLAT

Ez a technológia rendkívül sokoldalú, és széles körben alkalmazható különféle termékeknél, mint például a kerékpár- és autóalkatrészek, valamint minden olyan területen, ahol a hajlítószilárdság kiemelten fontos. Egy világszerte ismert vitorlásmárka, a Diale Gaastra már használja ezt a megoldást, miután nemrégiben megállapodást kötött, hogy kizárólag ezt a technológiát alkalmazza az ágazatában. A horgászati szférában az Italice úgy véli, hogy jelentős előnyökkel szolgálhat a horgászbottok számára, különösen a rakós versenyhorgászbottoknál, a match- és waggler botoknál, a pergető- és legyezőbotoknál, valamint a teleszkópos spicc és bolognai botoknál is.

Az ENIR technológia bemutatása egy olyan áttörést jelent a horgászciikk világában, amely ötvözi a legújabb kutatási eredményeket és a szénszál feldolgozásában szerzett évtizedes tapasztalatokat. Csapatunk az innováció élvonalában dolgozik, és kiváló kapcsolatot ápol a japán TORAY céggel, amely a világ egyik vezető szénszál-beszállítója.

Az ENIR technológia fejlesztése során a felhasznált szénszálakat speciálisan lerövidítettük annak érdekében, hogy megőrizzék eredeti méretüket, ugyanakkor könnyen kezelhetők maradjanak a legnehezebb horgászhelyzetekben is. Ez a folyamat rendkívül sok tanulást és munkát igényelt, de végül sikerült megalkotni egy olyan forradalmi megoldást, amely a horgászok számára is új távlatokat nyit.

Az ENIR technológia az erő és tartósság páratlan kombinációját nyújtja, amely megkönnyíti a horgászatot még a legszélsőségesebb körülmények között is. Ez a fejlesztés nemcsak technológiai szempontból jelent előrelépést, hanem a horgászok élményét is gazdagítja azáltal, hogy megbízható és könnyen kezelhető felszereléseket biztosít.

Tomozi Tamás

Végszerelésekről

röviden

A szakíróknál mindig fennáll a veszélye annak, hogy a pontyhorgászat valamely aspektusát jobban kiemelik a saját környezetéből, ilyenkor külön tanulmányozzák, de ez által túlzásokba is esnek. Az előke fontosságát azonban nem lehet eltúlozni. Az általam használt előkék úgy vannak elkészítve, hogy éppen azt tegyék, amit elvárók tőlük, és nem utolsó sorban minden összetevőjük fontos része a szerelékemnek. Más szavakkal mondván: hosszú éveken keresztül arra törekedtem, hogy kiszűrjem a negatív következtetéseket ahhoz, hogy eljussak a későbbiekben a pozitívokhoz. Íme, egy példa.

Minden horgással előfordult már, hogy a végszerelék miatt elvesztették a halat. A tapasztalatlan horgászoknak mi is a reakciója erre: vagy a horgot hibáztatják, mert túl gyenge, vagy a halat, mert az egy szörnyeteg, vagy esetleg a balszerencsére fogják. Velem átlagosan évente egyszer történik meg, hogy kiegyenesedik a horog. Én a következőkre gondolok: lehet, hogy a táplálkozási szituáció nem volt megfelelő, vagy a horog a ponty szájának csontos részével ütközött, vagy talán túl nagy volt a hal, esetleg az előke volt túl rövid. Általában a horog egyszerűen azért egyenesedik ki, mert nem fúródik bele rendesen a hal húzába. Így már érthető, miért is jobb egy kisebb, de keményebb horgot felkötni, mint egy nagyobb méretűt és gyengét.

Amikor az előke elkészítéséről és használatáról van szó, nem létezik egyetlen tökéletes megoldás sem. Van azonban bizonyos irányelvek, melyekhez igazodhatunk. Ezekről fogunk az alábbiakban beszélni. Egész szerelékünk utolsó 30-60 centimétere döntő fontosságú, sikerünk vagy kudarcunk függhet tőle. Számomra egy előkének három dolgot kell teljesítenie: elsősorban, hogy minél kevésbé bátortalanítsa el a pontyot, amikor be akarja venni a csalit. Másodsorban, amikor a hal beveszi a csalit, a horog típusa és az előke optimális feltételeket kell, hogy nyújtson az akasztáshoz. A harmadik dolog az, hogy bevágás után, a fázasztásban, horog és az előke segítse a horgászt, egészen addig a pillanatig, amíg a halat meg nem szákolja. Másképpen fogalmazva, a horog ne törjön el, ne nyíljon ki, az előke ne szakadjon el, a csomók ne mondják fel a szolgálatot.

Mint már mondtam fontos, hogy az előke minél kevésbé bátortalanítsa el a halat. Három fontos aspektust kell itt figyelembe venni: az előke anyagát, az előke hosszúságát és megjelenését,

A horog és az előke segítséget kell nyújtson a fázasztásban a horgásznak

vagyis a lebegő vagy süllyedő bojli lehetőségét. Ami az előke anyagát illeti, ismét három lehetőségünk van: fonott zsinór, átlagos monofil vagy merev monofil zsinór. Ez nem tudományos besorolás, így saját szemszögemből fogok beszélni az előkék anyagairól, a saját tapasztalataim szerint.

Az utóbbi néhány évben rengeteget horgásztam és számos 20 kilón felüli pontyot sikerült horogra csalnom. Ezalatt az idő alatt kísérleteztem különböző előkeanyagokkal és hosszúságokkal, a fent említett három irányelvre koncentrálni. Tesztjeim nem voltak mélyre hatolók, nem végeztem részletes összehasonlítást a különböző típusú anyagok között, de végül megtaláltam minden kategóriából a leghatékonyabbnak tűnő anyagot – konkrét tapasztalat és mások eredményeinek figyelembevételével – és összehasonlítottam a kategóriákat, nem pedig az egy kategóriába tartozó anyagokat. Legszívesebben a következő márkákat használom: Kryston Silkworm, Multistrand, kombi szelék formájában és Amnesia-t.

Én valahogy a Silkworm-ra tértem át. Azért tértem át erre az anyagra, mert sok horgászt láttam, akik folyamatos sikert értek el vele. Nem értettem miért van ez így és nehéz volt elfogadnom, viszont a bizonyíték azonban egyértelmű volt, így nem hagyhattam figyelmen kívül. Mióta áttértem a Silkworm-ra többször mondtam magamnak, hogy kell léteznie valami jobb anyagnak is és ezért vele párhuzamosan más anyagokat is teszteltem, de mégis minden alkalommal a Silkworm jött ki elsőnek, bárhol is horgásztam.

Igazából nem tudok egy biztos, határozott következtetést levonni az előke anyagokkal kapcsolatosan. Tapasztalataim alapján a Silkworm tűnt a legmegfelelőbbnek számomra, ugyanakkor vannak, akik a Multistrand előkékre esküsznek. Azt tudom ajánlani minden horgásznak, hogy ha az eredményeik nem kielégítőek egy megszokott előke anyagával, más anyagokat

is ki kell próbálni, és tesztelni kell, hogy össze tudják hasonlítani az újat a régivel.

Előkehosszúságokkal is számtalanszor kísérleteztem. Egyik nyáron például 8-10 cm-es előkéket használtam. Sok kapásom volt, de kevés nagy halat fogtam. Ősszel visszatértem a 45 cm-es előkékhöz és így rengeteg nagy pontyot sikerült partra vezetni. Tudom, hogy ez az egy példa nem elég meggyőző, de az a nyár erősen befolyásolt az előke hosszúságát illetően.

Egy dolog világos: több halat szalasztunk el rövid előkével. Ennek két oka van. Az egyik, hogy a csali nincs elég mélyen a hal szájában. Ilyenkor előfordulhat, hogy a horog a hal szája szélébe akad, ahonnan nagyon könnyen kifordulhat. A másik ok, hogy az akasztás szöge nem megfelelő, mivel az ólom a vízfenéken található. A hal könnyen megakad, de általában tovább is áll, mert megéri az ólom ellenállását. Így már nem nehéz elképzelni mi történik ilyenkor a horoggal, ha elkezdjük húzni kifelé. Mivel a horog nem fúródott be rendesen a hal húsába, ezért az egész terhelés a hegyére koncentrálódik és nagy a valószínűsége, hogy végül ki is egyenesedik, és ezáltal elvesztjük a halat.

LEBEGŐ VAGY SÜLLYEDŐ CSALI LEGYEN

Szigorú értelemben ez taktikai döntés, de azért itt és most én beszélek róla, mert véleményem szerint sokan a lebegő bojlit túlértékelik. Énszerintem több kudarcot okozhatnak, mint amennyi eredményes akasztást. Megmagyarázom ezt, ahol hatékonyak ott tényleg végzetesek tudnak lenni, viszont vannak vizek, ahol soha nem jönnek be vagy csak nagyon ritkán. Az utóbbi 5 évben, ami halat fogtam, abból csak kb. 10 % jött pop-up bojli. Azokon a vizeken, ahol nincs hatása, csupán saját esélyeinket csökkentjük, ha használjuk. Ha nem vagyunk biztosak benne, hogy a pop-up működik, nem érdemes kockáztatni.

Nagyapáink még hajlított gombostűvel horgásztak

De a fejlődés nem állhat meg...

KLIKK IDE!

Eljött a TURBOOSTER

aromakibocsátó korszaka!

**A jó pontyozó horognak négy alapvető funkció-
nak kell megfeleljen**

Én szinte mindig süllyedő bojlit használok, mely kiegyensúlyozza az előke és a horog súlyát. Azt a bojlit kedvelem leginkább, mely nem lebeg annyira, hogy megijessze a halat, de azért egy kicsit fel tud emelkedni a vízfenékről. Vannak esetek, amikor ajánlott vagy szükséges lebegő bojlit használni, viszont felhívom mindenki figyelmét, hogy a lebegő bojli használata legtöbbször fölösleges időtöltés.

A mai pontyhorgászattal foglalkozó irodalom több horgot is ajánl, de jegyezzük meg, hogy a jó pontyozó horognak legalább négy funkciót kell betöltenie, bármelyiket is választjuk:

1. legyen elég kicsi és könnyű, hogy a hal ne vegye észre, de ugyanakkor legyen elég kemény, hogy bírja a hal fásasztásakor fellépő terheléseket.

2. legyen olyan éles és legyen olyan formája, hogy minél nagyobb eséllyel megakadjon, amikor a hal szájába kerül.

3. a horognak forognia kell, hogy a legjobb fogást biztosítsa, amikor a hal kifeszíti az előkét. Ezt háromféleképpen érhetjük el: Az első, ha olyan formájú horgot választunk, ami elősegíti a forgást. A másik, ha line-aligner nevű rögzítési módot használunk. Harmadik az, ha csomó nélküli kötéssel kötjük meg. Egy szóval is

száz a vége: a jó pontyozó horognak ki kell tudnia venni a halat, amit megakasztott.

Azt hiszem, veszélyes lenne következtetéseket levonni vagy határozott irányelveket megfogalmazni e témával kapcsolatosan. Sokan azt gondolhatják, hogy elképzeléseim túlságosan naivak, viszont tudni kell, hogy láttam igen tapasztalt sikeres horgászokat, akik nagyon egyszerű előkét használtak.

Horgok és előkezsínórok tekintetében megoszlik a horgásztársadalom. Barátaim közül csak néhányan gondolkodnak úgy, mint én a fonott zsinórokról. Nem akarok senkit befolyásolni nézeteimmel, hiszen nem kényszeríthetem rá senkire sem a saját módszereimet, mivel mindenki a sajátját tartja a legjobbnak, mert eddig úgy tapasztalta, hogy az működik. Ez így is van jól: hinnünk kell magunkban, mert mi vagyunk a zsinór másik végén és mi vagyunk azok is, akik a parton állunk és várakozunk. Vegyünk figyelembe minden lehetőséget, és válasszuk azt, amit a legmegfelelőbbnek találunk az adott helyzetben. Csupán akkor kell átgondolnunk a szituációt, ha a dolgok nem úgy alakulnak, ahogy szeretnénk.

László Attila

HYDRA ONE GHOST KIT

180 cm

HYDRA
CLUB HUNGARY

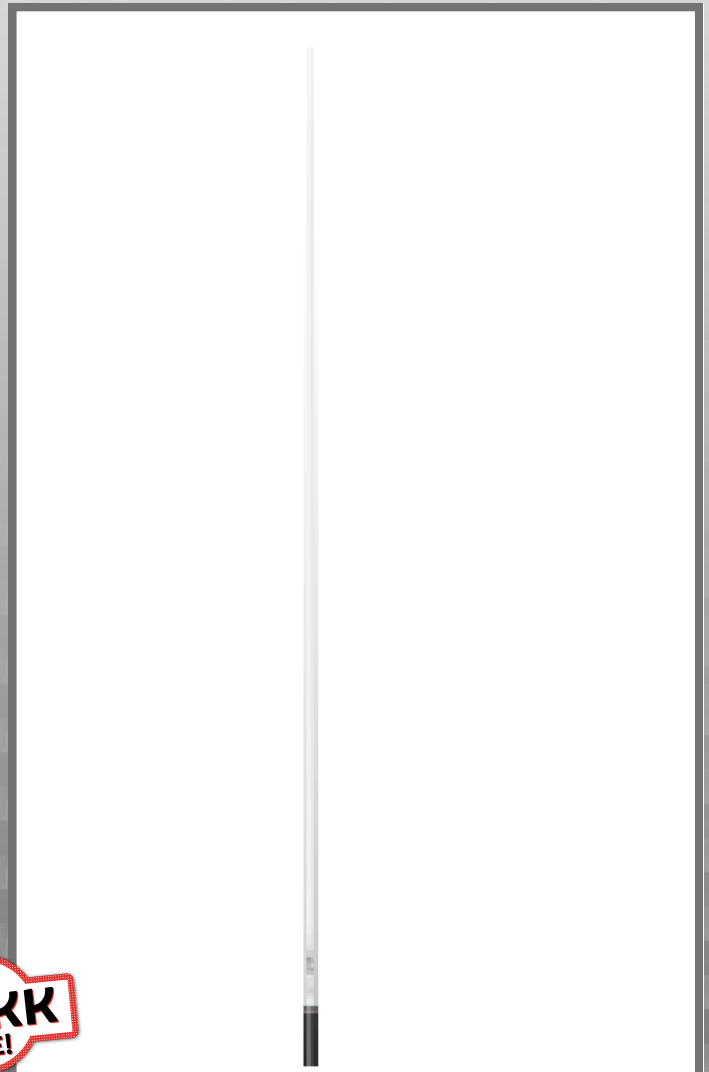
22 982 Ft

Ez az egyrészes készlet, amely M40 70 Toray karbonból készült, kiemelkedő erősséget és tartósságot kínál. Ideális megoldás a pontyhorgászat során a felszínen vagy a partközeli sekély vizekben.

Az egyrészes topszet kialakítása robusztus, ami különösen hasznos lehet, amikor gyors reakcióra van szükség a hirtelen mozdulatok esetén.

[TOVÁBB A WEBSHOPBA](#)

**KLIKK
IDE!**

Versenyezz velünk 2025-ben is!

HYDRA

CLUB HUNGARY

Következő versenyek:

Feeder sorozat 1. forduló
Hydra feeder kupa

Hydra feeder kupa Deseda
2025.04.06. 07:00

KLIKK IDE! Deseda tó
Somogy

Feeder sorozat 2. forduló
Hydra feeder kupa

Hydra feeder kupa Adács
2025.05.17. 07:00

KLIKK IDE! Adácsi-tó
Heves

Úszós sorozat 1. forduló
HYDRA Úszós Horgászkupa 2023 Versenysorozat

Hydra Úszós Horgászkupa - Adács
1. Forduló
2025.05.17. 06:00

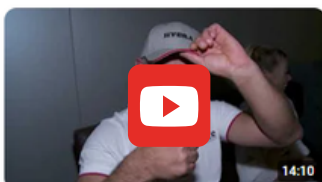
KLIKK IDE! Adácsi-tó
Heves

KLIKK IDE!

 SUBSCRIBE

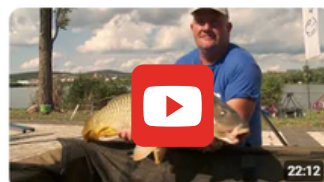
HYDRA CLUB HUNGARY

VII. Gunaras Családi Wellness Horgász Hétvége-HYDRA Weekend
442 megtekintés • 1 hónappal ezelőtt

Teszt horgászat a HYDRA Match és HSC waggler botokkal a Hydra Weekenden.
997 megtekintés • 2 hónappal ezelőtt

VII. Gunaras Családi Wellness Horgász hétvége, és 2023 Versenysorozat évadzáró...
37 megtekintés • 3 hónappal ezelőtt

Novemberi Pontyok a VI. Gunaras Családi Wellness Horgász Hétvégen
165 megtekintés • 4 hónappal ezelőtt